

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning och om upphävande av 17 f § 2–4 mom. i lagen om beskattningsförfarande

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning och lagen om beskattningsförfarande ändras.

Enligt propositionen ska skyldigheten för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna upplysningar till Skatteförvaltningen om sådan försäljning och uthyrning som sker via plattformar utvidgas. Enligt förslaget ska rapporteringsskyldigheten gälla säljare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen och bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som är belägna i en medlemsstat i Europeiska unionen, samt motsvarande upplysningar, om säljaren har hemvist i en jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har förbundit sig att utbyta sådana upplysningar med Finland eller om egendomen i fråga är belägen i en sådan jurisdiktion.

I och med ändringen kan Finland aktivera det multilaterala avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), och i enlighet med OECD:s gemensamma modellregler om rapportering delta i det automatiska utbytet av upplysningar om inkomster som erhålls genom försäljning och uthyrning via digitala plattformar.

Utbytet av upplysningar gör det möjligt för Finland att i större utsträckning än för närvarande erhålla information som behövs för beskattningen i Finland om sådan försäljning och uthyrning som sker via plattformar som är etablerade utanför Europeiska unionen.

Samtidigt föreslås det att bestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande om plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar ändras för att förenkla och förtydliga bestämmelsen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 Nuläge och bedömning av nuläget	4
2.1 Internationellt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning	4
2.2 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter enligt den nationella lagstiftningen	6
2.3 Bedömning av nuläget	8
3 Målsättning.....	9
4 Förslagen och deras konsekvenser	9
4.1 De viktigaste förslagen	9
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	10
5 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra länder	12
6 Remissvar	12
7 Specialmotivering.....	15
7.1 Lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.....	15
7.2 Lagen om beskattningsförfarande.....	21
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	21
9 Ikraftträdande	21
10 Verkställighet och uppföljning	21
11 Förhållande till andra propositioner	21
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	21
LAGFÖRSLAG.....	27
1. Lag om ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning	27
2. Lag om upphävande av 17 f § 2–4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.....	33
BILAGA	34
PARALLELLTEXT	34
1. Lag om ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning	34

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Under de senaste åren har mängden handel som sker på digitala plattformar snabbt ökat och blivit mångsidigare och utvecklingen har gjort det svårare för skattemyndigheterna att få information om inkomster som skattskyldiga har erhållit via digitala plattformar. OECD:s arbetsgrupp för utbyte av beskattningsuppgifter och efterlevnad av skatteregler (Working Party No. 10 on Exchange of Information and Tax Compliance) började år 2019 utarbeta modellregler för att göra det möjligt för jurisdiktioner att samla in information om försäljning och uthyrning via digitala plattformar. Arbetet inleddes i och med det samarbetsprojekt som OECD:s samarbetsforum för skatteförvaltning (Forum on Tax Administration) kom överens om 2017, och även OECD:s arbetsgrupp Task Force on the Digital Economy (TFDE) uttryckte 2018 sitt stöd för utvecklandet av gemensamma modellregler.

De modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin (Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy, nedan *DPI-modellreglerna*) godkändes i juni 2020 av OECD:s och G20-ländernas Inkluderande ramverk mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (Base erosion and Profit Shifting, BEPS) (OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS). DPI-modellreglerna gäller skyldigheten för aktörer inom digital plattformsekonomi att samla in upplysningar om försäljning av personliga tjänster och uthyrning av fast egendom på sina plattformar samt skyldigheten att lämna dessa upplysningar till skattemyndigheterna.

Ett tillägg till modellreglerna (Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods) godkändes i juni 2021. Detta tillägg, vars tillämpning var valfri för jurisdiktionerna, kom till följd av ett intresse från flera jurisdiktioner att utvidga rapporteringsskyldigheten till att förutom försäljning av personliga tjänster och uthyrning av fast egendom även gälla försäljning av varor och uthyrning av transportmedel via digitala plattformar.

Modellreglerna innehåller också en kommentarsdel som styr tolkningen av modellreglerna.

I samband med utarbetandet av modellreglerna utvecklade OECD ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter som gör det möjligt för jurisdiktioner att utbyta upplysningar som plattformsoperatörerna enligt modellreglerna ska lämna till skattemyndigheten på sin hemort. Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (FördrS 34/2025), nedan *det multilaterala DPI-avtalet*, innehåller detaljerade bestämmelser om utbytet av upplysningar mellan jurisdiktioner.

Finland undertecknade det multilaterala DPI-avtalet den 9 november 2022. Avtalet har hittills undertecknats av 31 jurisdiktioner. Avtalets ikraftträdande förutsätter bland annat att modellreglerna har implementerats i lagstiftningen och att koordineringsorganets sekretariat vid OECD informeras om att villkoren har uppfyllts.

Det multilaterala DPI-avtalet har ingåtts med stöd av artikel 6 i Europarådets och OECD:s konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995, ändringsprotokoll FördrS 40/2011), nedan *konventionen*. Enligt artikeln ska två eller flera parter automatiskt utbyta sådana upplysningar som anges i artikel 4 i fråga om sådana kategorier av fall och i

enlighet med de tillvägagångssätt som de ska bestämma genom ömsesidig överenskommelse. Enligt artikel 4 i konventionen ska parterna bland annat utbyta upplysningar som är förutsebart väsentliga för förvaltning eller verkställande av deras interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av konventionen.

Parallellt med arbetet inom OECD fördes en liknande diskussion i EU på basis av kommissionens förslag. Diskussionerna ledde till en ändring av rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, genom rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, nedan *DAC7*. Tillämpningen av DAC7 började vid ingången av 2023 och i och med detta direktiv har man i EU samlat in och utbytt upplysningar i fråga om handel som sker på digitala plattformar med början från 2023 års transaktioner. Innehållsmässigt motsvarar DAC7 DPI-modellreglerna, inklusive tillägget, med undantag för vissa detaljer. De upplysningar som ska rapporteras enligt DAC7 är dock begränsade till säljare som är bosatta i EU och fast egendom som är belägen i EU.

Handräckningsdirektivet har ändrats genom rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, nedan *DAC8*, som särskilt gäller upplysningsskyldigheten för leverantörer av kryptotillgångstjänster. DAC8 medförde också vissa ändringar i fråga om upplysningsskyldigheten för aktörer inom digital plattformsekonomi.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Beredningen har gjorts i samarbete med Skatteförvaltningen. Propositionen var på remiss mellan den 25 juni och den 15 augusti 2025 och utlåtanden om den har begärts av de viktigaste intressentgrupperna. Beredningsunderlaget för propositionen finns i den offentliga tjänsten under adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod [VM070:00/2025](#).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Internationellt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning

Bestämmelser om internationellt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning finns i EU-lagstiftningen och har avtalats om mellan jurisdiktioner i bi- eller multilaterala avtal.

Finland har gällande inkomstskatteavtal som i stor utsträckning följer OECD:s modellavtal med lite färre än 80 jurisdiktioner. Största delen av dessa inkomstskatteavtal innehåller en artikel om utbyte av upplysningar, som också möjliggör automatiskt utbyte av upplysningar. De behöriga myndigheter som avses i avtalet kan genom ett ömsesidigt avtal närmare komma överens om tillämpningen av artikeln om utbyte av upplysningar, dvs. också om inledande av automatiskt utbyte av upplysningar. Finland har med stöd av skatteavtalet ingått ömsesidiga avtal om utbyte av upplysningar med Italien, Lettland (FördrS 56/2003), Litauen (FördrS 35/2003), Polen (FördrS 36/2004) och Estland (FördrS 37/2004). Man har också kommit överens om internationellt automatiskt utbyte av upplysningar med stöd av avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991).

Avtal om internationellt automatiskt utbyte av upplysningar kan ingås också med stöd av den konvention som trädde i kraft 1995. Konventionen ändrades genom ett ändringsprotokoll som trädde i kraft 2011, så att bestämmelserna om utbyte av upplysningar motsvarar OECD:s

modellskatteavtal och modellavtalet för utbyte av skatteuppgifter. I och med ändringsprotokollet kan också jurisdiktioner som inte är medlemmar i Europarådet eller OECD ansluta sig till konventionen. Finland har satt i kraft både det ursprungliga avtalet och 2011 års ändring av det. Det automatiska utbytet av uppgifter enligt konventionen, i vilket Finland deltar, är OECD:s automatiska utbyte av uppgifter om finansiella konton (Common Reporting Standard (CRS), motsvarar DAC2) samt obligatoriskt automatiskt utbyte av uppgifter om multinationella företags land-för-land rapportering (Country-by-Country Report (CBC), motsvarar DAC4).

Finland har dessutom sedan 2015 tillämpat FATCA-avtalet med Förenta staterna om automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton. (Avtal mellan Republiken Finlands regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA, FördrS 25/2015). Avtalet motsvarar till sitt innehåll i hög grad DAC2-direktivet och CRS-standarderna, som har utarbetats inom OECD på basis av FATCA-modellavtalet.

Finland har ingått cirka 40 avtal om utbyte av uppgifter i fråga om beskattning. Dessa avtal innehåller bestämmelser om utbyte av uppgifter på begäran. För att dessa avtal skulle möjliggöra automatiskt utbyte av uppgifter skulle de behöva ändras.

I Finland finns ingen separat lag som reglerar det internationella administrativa samarbetet på skatteområdet. Finland har flera avtal som förpliktar till utbyte av beskattningsuppgifter med andra jurisdiktioner. Skatteförvaltningen samlar in behövliga uppgifter med stöd av 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lämnar dem till den behöriga myndigheten inom jurisdiktionen.

EU-medlemsstaterna har sedan den 1 januari 2013 tillämpat handräckningsdirektivet, genom vilket direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område, som tillämpades till utgången av 2012, upphävdes. Handräckningsdirektivet har ändrats flera gånger för att förbättra transparensen och det omfattar alla skatter som tas ut av en medlemsstat eller av medlemsstatens territoriella eller administrativa underenheter, inklusive dess lokala myndigheter, eller på dessas vägnar, om de tas ut inom ett territorium på vilket Europeiska unionens fördrag tillämpas. Tillämpningsområdet omfattar emellertid inte mervärdesskatt, tull och punktskatt, för vilka det finns separata EU-bestämmelser om samarbete, och inte heller obligatoriska socialskyddsavgifter och vissa andra avgifter.

Handräckningsdirektivet förpliktar EU:s medlemsstater att automatiskt sända varandra uppgifter för beskattningen. Från och med 2015 har medlemsstaterna varit skyldiga att lämna varandra tillgängliga uppgifter om arbetsinkomster, pensioner, styrelsearvoden, livförsäkringsprodukter, ägande och inkomst som härrör från fast egendom och från och med 2023 uppgifter om royaltyer för personer bosatta i andra medlemsstater. Bestämmelserna om utbyte av uppgifter om finansiella konton har varit tillämpliga från och med 2016 (det så kallade DAC2), bestämmelserna om utbyte av uppgifter om ett automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning mellan medlemsstaterna från och med 2017 (det så kallade DAC3), bestämmelserna om utbyte av uppgifter om stora multinationella koncerners rapportering av uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat från och med 2017 (det så kallade DAC4), bestämmelserna om gränsöverskridande arrangemang som eventuellt går ut på aggressiv skatteplanering från och med 2020 (det så kallade DAC6) och bestämmelserna om utbyte av uppgifter om inkomster som erhållits via digitala plattformar från och med 2023 (det så kallade DAC7). Dessutom

tillämpas från och med 2026 bestämmelserna om utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (det så kallade DAC8).

2.2 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter enligt den nationella lagstiftningen

Handräckningsdirektivet har satts i kraft genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (185/2013), nedan *lagen om genomförande av handräckningsdirektivet*. Ändringarna i direktivet har genomförts genom lagändringarna 1703/2015 (DAC2), 1488/2016 (DAC3 och DAC4), 1561/2019 (DAC6) och 1271/2022 (DAC7) i samma lag.

Bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter finns i 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande samt i 29–31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och i Skatteförvaltningens beslut om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter som utfärdats med stöd av dem. Bestämmelser om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter finns i 15, 15 a–15 e, 16, 17 och 17 a–17 f § i lagen om beskattningsförfarande samt i 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Med utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter avses i regel massutlämnande av uppgifter, som sker regelbundet och ofta varje skatteår. Sådant utlämnande av uppgifter gäller till exempel uppgifter om inkomster och löner, uppgifter om slutliga mottagare av dividender på förvaltarregistrerade aktier samt uppgifter om finansiella konton som lämnas till Skatteförvaltningen i form av årsanmälningar.

Bestämmelser om rapportering av berörda verksamheter som förmedlas via aktörer inom digital plattformsekonomi samt om skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, registreringsskyldigheter och övriga skyldigheter enligt DAC7 finns i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (1267/2022).

Lagen förpliktar rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt DAC7 att lämna Skatteförvaltningen de upplysningar som behövs för tillämpningen av direktivet och att iakttä de skyldigheter och de förfaranden för kundkännedom som direktivet ålägger de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna. Skyldigheten att lämna upplysningar gäller berörda verksamheter som fysiska personer och enheter utför via digitala plattformar. Sådana verksamheter är försäljning av varor och personliga tjänster samt uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser, fast egendom och transportmedel. På grund av skyldigheten att lämna in nolldeklarationer har skyldigheten att lämna upplysningar nationellt med avvikelse från DAC7 utvidgats till att gälla också sådana situationer där plattformsoperatören inte alls har några uppgifter att rapportera från rapporteringsperioden.

Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer är plattformsoperatörer som antingen har sin skatterättsliga hemvist, sin plats för företagsledning eller ett fast driftställe i en medlemsstat i Europeiska unionen eller som är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen. Rapporteringsskyldiga i Finland är sådana plattformsoperatörer som nämns ovan och som har nämnda anknytning till Finland. Dessutom är plattformsoperatörer utanför EU i vissa fall rapporteringsskyldiga, och av dessa är de som har valt Finland som rapporteringsstat bland EU:s medlemsstater rapporteringsskyldiga i Finland.

Plattformsoperatörer utanför EU är undantagna från rapporteringsskyldigheten i EU när motsvarande uppgifter är tillgängliga för alla EU-medlemsstater genom utbyte av upplysningar. I sådana fall förutsätts det att plattformsoperatören har skatterättslig hemvist eller sin plats för

företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU eller att plattformsoperatören är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en sådan jurisdiktion. Med kvalificerad jurisdiktion utanför EU avses en jurisdiktion som har aktiverat det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar med alla EU-medlemsstater. Avtalet mellan behöriga myndigheter ska uppfylla de villkor som gäller enligt direktivet och som kommissionen beslutar om genom en genomförandeförordning. Tills vidare har kommissionen utfärdat tre sådana genomförandeförordningar där den fastställer att de upplysningar som Förenade kungariket (kommissionens genomförandeförordning 2023/2389), Kanada (kommissionens genomförandeförordning 2024/432) och Nya Zeeland (kommissionens genomförandeförordning 2023/2693) utbyter i enlighet med det multilaterala DPI-avtalet motsvarar bestämmelserna i DAC7. Inte heller dessa stater betraktas för närvarande som sådana kvalificerade jurisdiktioner utanför EU som avses i direktivet, eftersom detta skulle förutsätta att jurisdiktionerna och alla EU-medlemsstater skulle aktivera det multilaterala DPI-avtalet.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna upplysningar om de säljare som erhållit inkomster genom plattformen och om den berörda verksamhet som bedrivs av säljarna. Man samlar in sådana upplysningar om försäljnings- och uthyrningsverksamhet som behövs för beskattning i Finland och, via utbyte av upplysningar, för beskattning i andra medlemsstater. Upplysningarna lämnas årligen före utgången av januari året efter den rapporteringspliktiga perioden. Den första gången sådana upplysningar skulle lämnas till Skatteförvaltningen var före den 31 januari 2024, i fråga om 2023.

Eftersom det är fråga om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter, har skyldigheten att lämna upplysningar inte påverkat inkomstagarnas egen skyldighet att deklarerat sina skattepliktiga inkomster. Inkomstagarna är fortfarande skyldiga att för beskattningen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om alla sina inkomster, även inkomster från utlandet, och om de kostnader som hänför sig till dem.

Skatteförvaltningen lämnar årligen vid det utbyte av upplysningar som förutsätts i DAC7 upplysningar till andra medlemsstater om säljare som är bosatta i en annan medlemsstat eller om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som är belägna i en annan medlemsstat. Skatteförvaltningen får motsvarande upplysningar av andra medlemsstater. Utbytet av upplysningar sker årligen inom två månader från utgången av rapporteringsperioden, dvs. före utgången av februari. Utbytet av upplysningar mellan EU:s medlemsstater genomfördes för första gången före den 29 februari 2024 och gällde 2023 års upplysningar.

För försummelse av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter kan det som administrativ påföljd påföras försummelseavgift. Bestämmelser om försummelseavgift finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. Försummelseavgiften har graderats i enlighet med hur klandervärdet den uppgiftsskyldiges förfarande är. Den maximala försummelseavgiften varierar enligt om det är fråga om smärre bristfälligheter eller fel, väsentliga bristfälligheter eller fel, eller uppsåt eller grov vårdslöshet. Försummelseavgiften är högst 15 000 euro.

I lagen om transportservice (320/2017) finns en särskild bestämmelse om utrednings- och anmälningsskyldighet för tillhandahållare av förmedlingstjänster. Enligt 15 § 2 mom. ska den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller dennes i Finland etablerade företrädare årligen före utgången av januari meddela Transport- och kommunikationsverket totalbeloppen av de ersättningar som tillhandahållarna av transporttjänster har fått för de förmedlade transporterna och som tillhandahållaren av förmedlingstjänster har kännedom om, såvida myndigheten inte har tillgång till uppgifterna utifrån en motsvarande anmälan till Skatteförvaltningen. Med förmedlingstjänster avses enligt 2 § 2 punkten i den lagen förmedling av transporter mot

ersättning, dock inte förmedling som gäller enbart tjänsteleverantörens egna transporter eller paketresor och sammanlänkade researrangemang som hör till tillämpningsområdet för lagen om kombinerade resetjänster (901/2017),

2.3 Bedömning av nuläget

Verkställandet av beskattningen bygger för närvarande i hög grad på Skatteförvaltningens omfattande rätt till information. Skatteförvaltningen får med stöd av bestämmelserna om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter inkomstuppgifter och andra uppgifter av arbetsgivare, pensionsanstalter, banker, värdepappersförmedlare och andra utomstående uppgiftslämnare. Utifrån uppgifterna skapar Skatteförvaltningen förhandsifyllda skattedeklarationer. Den skattskyldige är skyldig att kontrollera att de förhandsifyllda uppgifterna är korrekta samt rätta till brister och fel i dem.

Förändringen i den digitala verksamhetsmiljön har också inverkat på utgångspunkterna för verkställandet av beskattningen. Försäljningen och uthyrningen av olika tjänster och nyttigheter via digitala plattformar har ökat och kan förväntas öka också i framtiden. Traditionellt arbete i anställningsförhållanden har delvis ersatts med arbetsprestationer och tjänster som utförs via digitala plattformar, varvid det inte finns någon inhemsk upplysningsskyldig arbetsgivare.

Ikraftträdandet av DAC7, som utvidgar utomståendes skyldighet att lämna uppgifter, har visat betydelsen av utbyte av upplysningar i fråga om inkomster från försäljnings- och uthyrningstransaktioner via digitala plattformar. Upplysningar erhöles nationellt i mindre utsträckning redan åren före direktivet började tillämpas, i och med Skatteförvaltningens beslut om allmän skyldighet att lämna uppgifter och bestämmelserna i lagen om transportservice, men då var utomståendes skyldighet att lämna uppgifter snävare än för närvarande. I och med direktivet har Skatteförvaltningens tillgång till upplysningar om inkomster som erhållits via plattformar ökat betydligt.

Utmaningen med de nuvarande bestämmelserna är att få upplysningar av plattformsoperatörer utanför EU. Många plattformsoperatörer utanför EU kan tillhandahålla sina tjänster i EU utan att vara närvarande i EU. Med tanke på en effektiv insamling av upplysningar och lika konkurrensvillkor och på att förhindra illojal konkurrens är det viktigt att rapporteringsskyldigheten också gäller plattformsoperatörer utanför EU.

Trots att DAC7 redan nu förpliktar plattformsoperatörer utanför EU att rapportera till EU:s medlemsstater kan man ifrågasätta huruvida upplysningsskyldigheten fullgörs på ett effektivt sätt. Det är oklart i vilken utsträckning dessa plattformsoperatörer utanför EU har kännedom om EU-lagstiftningen, och det är också en utmaning att systematiskt övervaka dessa aktörer. Dessutom är det betydligt svårare att påföra och verkställa påföljdsavgifter för plattformsoperatörer utanför EU jämfört med inom EU.

Enligt DAC7 ska rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU välja en EU-medlemsstat att registrera sig i. Hittills har två plattformsoperatörer utanför EU valt att registrera sig i Finland och våren 2025 hade sammanlagt nästan 150 plattformsoperatörer utanför EU registrerat sig i en av EU:s medlemsstater. Skatteförvaltningen har tagit emot upplysningar från cirka en tredjedel av denna grupp plattformsoperatörer utanför EU som är registrerade i medlemsstaterna.

Man kan dra slutsatsen att om en jurisdiktion utanför EU lokalt skulle reglera skyldigheterna för plattformsoperatörerna inom jurisdiktionen i stället för en EU-medlemsstat, skulle upplysningsskyldigheten fullgöras bättre än i nuläget.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att göra de ändringar i lagstiftningen som behövs för att tillämpningen av det multilaterala DPI-avtalet ska kunna inledas.

Genom automatiskt utbyte av upplysningar mellan behöriga myndigheter har man strävat efter att svara på de utmaningar som den snabba digitaliseringen av ekonomin medför för verkställigheten av beskattningen. Syftet med DPI-modellreglerna är att skattemyndigheterna i rätt tid ska få upplysningar av god kvalitet om inkomsterna för säljare som är verksamma via digitala plattformar. I och med rapporteringsskyldigheten för plattformsoperatörerna och det multilaterala DPI-avtalet skulle inkomster från plattformar på ett bättre sätt kunna beskattas enligt de jurisdiktioner där säljarna är bosatta och där den fasta egendomen är belägen. Skattemyndigheterna behöver upplysningar för att fastställa inkomstskatter och upplysningarna är till nytta också vid bestämmandet och kontrollen av andra skatter, såsom mervärdesskatt. Dessutom bedömer man att sådana försäljare som erhåller inkomster från plattformar till följd av insamlingen och utbytet av upplysningar bättre kan uppfylla sin skyldighet att själv deklarera sina inkomster. Syftet med de regler om rapportering och förfaranden för kundkännedom som är gemensamma för jurisdiktionerna är att underlätta fullgörandet av plattformsoperatörens skyldigheter och att undvika extra kostnader till följd av att rapporteringsskyldigheterna är olika i olika jurisdiktioner.

I och med DAC7 har man fått positiva erfarenheter av att utvidga upplysningsskyldigheten till försäljning och uthyrning som sker inom EU via plattformar och av att utbyta sådana upplysningar mellan medlemsstaterna. En utvidgning av utbytet av upplysningar till att gälla jurisdiktioner utanför EU skulle ytterligare utvidga och förbättra tillgången till upplysningar, eftersom det skulle effektivisera insamlingen av upplysningar från plattformsoperatörer utanför EU. Ändringen förbättrar dessutom möjligheterna att garantera plattformsoperatörerna samma behandling när de är verksamma inom EU, oberoende av var de har sin hemvist. Den omedelbara nyttan av lagändringarna är dock begränsad, eftersom antalet jurisdiktioner utanför EU som hittills har förbundit sig till det multilaterala DPI-avtalet är litet, men antalet kommer förhoppningsvis att öka med tiden.

Syftet med ändringarna är också att genomföra de ändringar som DAC8 medför i fråga om upplysningsskyldigheten för aktörer inom digital plattformsekonomi. Dessutom föreslås det att definitionen av plattform preciseras och att vissa förfaranderegler ändras i syfte att förbättra och utveckla regleringens funktion.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Genom propositionen utvidgas Finlands deltagande i det internationella automatiska utbytet av upplysningar om inkomster som erhållits via digitala plattformar. Utöver EU:s medlemsstater ska också sådana jurisdiktioner utanför EU som har aktiverat det multilaterala DPI-avtalet med Finland omfattas av utbytet av upplysningar. Enligt förslaget ska man genomföra bestämmelser enligt DPI-modellreglerna, som förpliktar plattformsoperatörerna att iaktta förfaranden för kundkännedom och till Skatteförvaltningen rapportera de upplysningar som krävs om säljare som bor eller hyr ut bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom inom en sådan jurisdiktion med vilken Finland utbyter upplysningar i enlighet med det multilaterala DPI-avtalet.

Det föreslås att DPI-modellreglerna genomförs genom en ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. Eftersom omfattningen av och innehållet i de upplysningar som samlas in och rapporteras i enlighet med DPI-modellreglerna, inklusive tillägget, med undantag för några få små skillnader, sammanfaller med den gällande lagstiftning som baserar sig på DAC7, är antalet föreslagna ändringar måttligt.

Enligt det multilaterala DPI-avtalet är tidsramen för plattformsoperatörernas rapportering densamma som den var enligt DAC7, dvs. rapporteringen ska ske inom en månad från utgången av rapporteringsperioden, dvs. kalenderåret, dvs. till denna del finns det inget behov av att ändra lagstiftningen. Enligt det multilaterala DPI-avtalet ska utbytet av upplysningar mellan jurisdiktioner ske senast fyra månader efter rapporteringsperiodens slut, men jurisdiktionerna bör sträva efter att utbyta upplysningar redan två månader efter rapporteringsperiodens slut. Målet är att den första gången det utbyte av upplysningar som föreslås bli utvidgat tillämpas ska det gälla upplysningar från 2026, dvs. plattformsoperatörerna ska första gången rapportera upplysningar som gäller jurisdiktioner utanför EU senast den 31 januari 2027, och att utbytet av upplysningar mellan de behöriga myndigheterna ska ske senast den 30 april 2027.

Utöver de ändringar som det multilaterala DPI-avtalet förutsätter föreslås det i denna proposition sådana ändringar som DAC8 medför och som hänför sig till DAC7, en precisering av den finskspråkiga definition av plattform som antagits i samband med implementeringen av DAC7 samt vissa ändringar i förfarandebestämmelserna. De ändringar som hänför sig till förfarandebestämmelserna är ändringen av bestämmelsen om plattformsoperatörens skyldighet att lämna upplysningar i lagen om beskattningsförfarande och preciseringen av sättet på vilket upplysningar ska lämnas. Det föreslås också att Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Allmänt om konsekvenserna

En utvidgning av skyldigheten att lämna uppgifter och utbytet av upplysningar till att omfatta jurisdiktioner utanför EU ökar Skatteförvaltningens möjligheter att få uppgifter. Upplysningar som hänför sig till plattformsekonomin fås på ett mer heltäckande och säkert sätt och är inte beroende av att plattformsoperatörer utanför EU registreras i och rapporterar till en EU-medlemsstat på ett sätt som är svårare att övervaka.

Konsekvenser för upplysningsskyldiga

Upplysningsskyldigheterna och skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom enligt den föreslagna lagstiftningen medför endast små administrativa kostnader för de aktörer inom digital plattformsekonomi som omfattas av lagens tillämpningsområde. I och med implementeringen av DAC7 har rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer redan från ingången av 2023 varit skyldiga att identifiera säljare som är verksamma på deras plattformar och säljarnas hemviststater. De har varit skyldiga att samla in sådana upplysningar som förutsätts i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning och att uppdatera sina system för insamling av upplysningar. Den 31 januari 2024 var de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna likaså skyldiga att för första gången lämna Skatteförvaltningen de upplysningar som förutsätts i den ovannämnda lagen och genomföra behövliga tekniska gränssnitt för detta ändamål.

I den föreslagna lagstiftningen förblir innehållet i plattformsoperatörernas upplysningsskyldigheter och skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom i praktiken oförändrat. I och med den föreslagna lagändringen utvidgas plattformsoperatörernas skyldighet att samla in och lämna upplysningar till att gälla såväl inom EU som när säljarens hemvist eller uthyrda bostadslägenhet eller affärslokal, parkeringsplats eller fasta egendom är belägen inom en jurisdiktion som har aktiverat det multilaterala DPI-avtalet med Finland. Ändringen kräver således inga omfattande systemändringar.

Skyldigheten att lämna upplysningar gäller sådana upplysningar som plattformsoperatören i regel också annars har tillgång till. Plattformsoperatören behöver således inte, åtminstone inte i betydande utsträckning, skaffa ytterligare upplysningar om säljarna för att fullgöra upplysningsskyldigheten.

Denna proposition kan bedömas jämna ut konkurrensläget mellan digitala plattformsoperatörer. I och med att utbytet av upplysningar utvidgas förbättras Skatteförvaltningens tillgång till upplysningar om plattformsoperatörernas plattformar utanför EU, vilket innebär att plattformsoperatörerna inom och utanför EU befinner sig i en mer jämlik situation än tidigare.

Konsekvenser för de skattskyldiga

Propositionen medför inga direkta skyldigheter för säljare som använder digitala plattformar. En eventuell indirekt konsekvens för säljarna kommer till följd av skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer, vilka förpliktar de i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna att samla in identifieringsuppgifter om säljarna. Antalet säljare som omfattas av skyldigheten att samla in och lämna upplysningar enligt den föreslagna lagstiftningen kommer att öka.

I detta sammanhang har inga ändringar föreslagits i de gällande skattebestämmelserna, inklusive bestämmelserna om skatteplikt för inkomst och skyldigheten att deklarerar inkomst.

Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

I och med implementeringen av DAC7 ska Skatteförvaltningen årligen av i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer samla in de upplysningar som direktivet förutsätter om försäljnings- och uthyrningsverksamhet på digitala plattformar för beskattning i Finland och för utbytet av upplysningar enligt DAC7 med andra medlemsstater. I fortsättningen ska upplysningar också samlas för utbytet av upplysningar mellan Finland och de jurisdiktioner som aktiverat det multilaterala DPI-avtalet. Skatteförvaltningen har också skyldighet att ge råd, styra och övervaka utomstående lämnare av upplysningar. Utbytet av upplysningar i fråga om försäljning och uthyrning på digitala plattformar ska ske mellan de behöriga myndigheterna i jurisdiktionerna. Skatteförvaltningen är behörig myndighet i fråga om genomförandet och det utbyte av upplysningar som lagstiftningen förutsätter.

De föreslagna lagändringarna medför enligt den bedömning som erhållits i samband med utarbetandet av denna proposition knappt några konsekvenser för Skatteförvaltningen. En eventuell utvidgning av skyldigheten att lämna upplysningar har redan i stor utsträckning beaktats i samband med genomförandet av de ändringar som DAC7 förutsätter, och kostnaderna för de ändringar i informationssystemen som nu behövs beräknas uppgå till cirka 25 000 euro. Skatteförvaltningen bedömer att den föreslagna lagändringen inte förutsätter betydande tilläggsresurser eller medför betydande merkostnader. Skatteförvaltningen har redan utarbetat

de anvisningar som behövs, och de lämpar sig också för sådana situationer som avses i den föreslagna lagstiftningen.

5 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra länder

För närvarande har 31 stater undertecknat det multilaterala DPI-avtalet. Av dem är 23 EU-medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Kroatien, Cypern, Tjeckien, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Ungern, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien och Sverige) och dessutom har tre andra europeiska stater (Island, Norge och Förenade kungariket) och fem stater utanför Europa (Argentina, Kanada, Colombia, Costa Rica och Nya Zeeland) undertecknat avtalet. Det står fritt för alla jurisdiktioner som så önskar att underteckna avtalet när som helst. För att avtalet ska träda i kraft krävs förutom att jurisdiktionen undertecknar det också implementering av DPI-modellreglerna och aktivering av utbytet av upplysningar i enlighet med avdelning 7 i det multilaterala DPI-avtalet.

I och med DAC7 pågår redan utbytet av upplysningar mellan EU:s medlemsstater. När det gäller andra stater är det känt att Förenade kungariket, Kanada och Nya Zeeland har förberett eller redan har gjort ändringar i lagstiftningen och kommissionen har bedömt att de upplysningar som dessa jurisdiktioner utbyter via det multilaterala DPI-avtalet motsvarar bestämmelserna i DAC7. För Förenade kungarikets och Kanadas del är det fråga om att införa DPI-modellreglerna och deras tillägg. Nya Zeeland å sin sida har tills vidare infört bestämmelser endast i fråga om uthyrning av fast egendom och personliga tjänster. Enligt en enkät som kommissionen genomförde i början av 2025 hade endast cirka en tredjedel av EU:s medlemsstater redan aktiverat eller meddelat att de inom den närmaste framtiden kommer att aktivera det multilaterala DPI-avtalet med Storbritannien, Kanada och Nya Zeeland. Utöver de ovannämnda staterna har Norge berett lagstiftningsändringar som avses träda i kraft vid ingången av 2026. Norge har beslutat att införa bestämmelser om uthyrning av fast egendom, personliga tjänster och uthyrning av transportmedel, vilket innebär att försäljning av varor inte omfattas av tillämpningsområdet.

6 Remissvar

Det lämnades in 12 utlåtanden om utkastet till proposition. Utlåtanden lämnades av Finlands näringsliv rf, Finnwatch ry, Keskuskauppakamari ry, Turism- och Restaurangförbundet rf, Mikro- och ensamföretagare rf, Finlands advokater, Suomen Taksiliitto r.y., Företagarna i Finland rf, Vend Marketplaces Oy (Tori.fi), Skatteförvaltningen och Skattebetalarnas Centralförbund rf samt professor Juha Lindgren. En stor del av remissinstanserna understödde propositionens målsättningar.

I tre utlåtanden framfördes synpunkter på den nya bestämmelse om kringgående av skyldigheter som föreslås bli fogad till lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (18 a §). Den föreslagna bestämmelsens tillämpningsområde ansågs i utlåtandena vara oklart och inexakt samt motiveringen knapphändig. En remissinstans konstaterade att lagstiftningen redan för närvarande innehåller bestämmelser om kringgående av beskattning, såsom 28 § i lagen om beskattningsförfarande (Kringgående av skatt), och ansåg att bestämmelsen är onödig. Enligt remissinstansen lämpar sig bestämmelsen om kringgående av skatt för företag som betraktas som plattformsoperatörer utan att de själva bedriver någon klandervärd verksamhet redan om en säljare som är dess kund har handlat på ett sätt som kan anses utgöra kringgående av bestämmelsen. En remissinstans ansåg att bestämmelsen utvidgar begreppet kringgående av skatt till att gälla deklarationsskyldighet och situationer där skatt inte påstås ha blivit obetald. Instansen ansåg

att bestämmelsens förhållande till gällande bestämmelser om kringgående av skatt är oklart. I utlåtandena framfördes behovet av att vid den fortsatta beredningen säkerställa att bestämmelsen liksom den allmänna bestämmelsen om kringgående av skatt innehåller ett krav på uppenbarhet, att den upplysningsskyldige har rätt att bli hörd, att det skydd mot självinkriminering som tillämpas i straffrätten tillgodoses vid tillämpningen av bestämmelsen och att bestämmelsen uppfyller kravet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen på att endast en gärning som vid tidpunkten för gärningen är straffbar enligt lag kan leda till straff.

Efter att utkastet till proposition sändes på remiss överlämnades till riksdagen en regeringsproposition med förslag till lag om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna upplysningar i fråga om beskattning och till ändring av vissa lagar (RP 84/2025 rd). I propositionen ingår en ny allmän bestämmelse om kringgående av skyldigheten att lämna uppgifter enligt 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande, som också omfattar sådana situationer som avses i 18 a § i lagförslag 1 i denna proposition, vilken gäller kringgående av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldigheter att lämna upplysningar. Efter remissbehandlingen har den föreslagna 18 a § strukits ur denna proposition, eftersom den till sitt tillämpningsområde överlappar bestämmelsen i regeringens proposition RP 84/2025 rd. Vad gäller remissinstansernas kommentarer till 18 a § kan det konstateras att karaktären hos 28 § i lagen om beskattningsförfarande och karaktären hos den 18 a § som efter remissbehandlingen strukits ur propositionsutkastet skiljer sig från varandra. I den föreslagna 18 a § föreskrevs om det sätt på vilket den upplysningsskyldige måste fullgöra sina skyldigheter i situationer där upplysningsskyldigheten har kringgåtts. Vid tillämpning av paragrafen skulle det inte ha varit fråga om påförande av skatt till en skattskyldig eller avvikelse från beskattningen av den skattskyldige, utan om vilka uppgifter den uppgiftsskyldige ska lämna Skatteförvaltningen och i vilka situationer. Remissinstansernas kommentarer till den föreslagna 18 a § har beaktats vid beredningen av 28 a § i lagen om beskattningsförfarande, som ingår i regeringens proposition RP 84/2025 rd. Paragrafens tillämpningsområde har avgränsats så att det endast gäller situationer där den uppgiftsskyldige själv har spelat en aktiv roll i ett arrangemang vars syfte eller följd är att uppgifter inte lämnas eller att felaktiga uppgifter lämnas. Ett sådant arrangemang som kan anses kringgå uppgiftsskyldigheten är t.ex. en situation där den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören beslutar att överföra plattformen i namnet på den fysiska person som är ägare till plattformen när verksamheten i praktiken fortsätter på samma sätt. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören skulle låta bli att anmäla uppgifterna med hänvisning till att plattformsoperatören är en ägare som i egenskap av fysisk person inte uppfyller definitionen av plattformsoperatör och därför inte är skyldig att anmäla uppgifter. I paragrafen har också kravet på uppenbarhet beaktats i och med att det är en förutsättning för tillämpning av kravet att ett av de huvudsakliga syftena med arrangemanget är att kringgå skyldigheter att anmäla uppgifter eller aktsamhetsprocedurer eller andra skyldigheter enligt 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande. I paragrafen har man dessutom beaktat de utmaningar som lyfts fram i utlåtandena i situationer där plattformsoperatören inte själv har haft en aktiv roll, utan har upptäckt att en rapporteringsskyldig utomstående har infört ett arrangemang som leder till att uppgifter inte anmäls. Bestämmelsen medför inga nya utredningsskyldigheter för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, utan uppgiftsskyldigheten gäller situationer där den uppgiftsskyldige vid fullgörandet av skyldigheterna enligt 3 kap., som en del av sin sedvanliga affärsverksamhet, upptäcker att en rapporteringsskyldig utomstående har infört ett arrangemang enligt 1 mom.

I enskilda utlåtanden har uppmärksamhet ägnats åt det bemyndigande som föreslås bli fogat till lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning som ger Skatteförvaltningen rätt att meddela närmare föreskrifter om tillämpliga definitioner, tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom och om lämnande av upplysningar. I utlåtandena ansågs det nödvändigt att precisera bestämmelsen och

vid den fortsatta beredningen säkerställa att de föreskrifter som Skatteförvaltningen meddelar med stöd av bemyndigandet och som preciserar definitionerna inte ändrar definitionerna i lagen eller utvidgar kretsen av upplysningsskyldiga. Skatteförvaltningens bemyndigande att meddela föreskrifter bör i fråga om definitionerna begränsas till att gälla endast deras tillämpning. I utlåtandena ansågs det också nödvändigt att man vid den fortsatta beredningen bedömer om det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter är förenligt med grundlagen med tanke på kravet på exakt avgränsning (80 § 2 mom. i grundlagen). En remissinstans har i fråga om motiveringen till bemyndigandet att meddela föreskrifter ansett det nödvändigt att korrigera den så att hänvisningarna till användningen av kommentaren till OECD:s multilaterala DPI-avtal för precisering av lagen med stöd av senare myndighetsföreskrifter stryks. Det bemyndigande att meddela föreskrifter som ingår i propositionen och motiveringen till den har preciserats efter remissbehandlingen. Till avsnitt 12 i propositionsutkastet har efter remissbehandlingen fogats en bedömning av det föreslagna bemyndigandets förhållande till grundlagen och ett helt nytt avsnitt 8, som gäller bestämmelser på lägre nivå än lag.

En remissinstans framförde i sitt utlåtande sin åsikt att de sanktioner som följer av att den föreslagna lagen inte följs inte är tillräckliga och att sanktionsnivån bör höjas tydligt jämfört med nuläget. Utkastet till proposition innehåller inga ändringsförslag till de gällande försummelseavgifterna. Utvecklingen av bestämmelsen om sanktioner ingår också i åtgärdsprogrammet för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet, vilket omfattar åren 2024–2027 och som det också hänvisas till i utlåtandet. Avsikten är att i samband med åtgärdsprogrammet utveckla sanktionerna för rapporteringsskyldiga utomståendes försummelser. Remissinstansen ansåg att projektet för att utveckla sanktionerna är motiverat och ansåg att det är viktigt att främja att projektet framskrider snabbt.

I tre utlåtanden ägnades uppmärksamhet åt den ökade administrativa börda som lämnandet av upplysningar och skyldigheten att lämna dem medför. En remissinstans ansåg att skyldigheterna bör dimensioneras i förhållande till aktörens storlek och omsättning och ansåg det dessutom nödvändigt att erbjuda små aktörer tydliga och avgiftsfria elektroniska verktyg för rapporteringen samt att utnyttja automation och befintliga informationskällor. Strävan bör också vara att undvika att samma upplysningar lämnas till myndigheten flera gånger i olika former. Innan nya skyldigheter införs bör möjligheterna att utnyttja befintliga myndighetsregister kartläggas. Det bör konstateras att utkastet till proposition i praktiken inte innehåller några nya skyldigheter för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. De har redan med stöd av den gällande lagen varit skyldiga att samla in uppgifter om alla försäljare och säkerställa att dessa uppgifter är korrekta genom de förfaranden som anges i den gällande lagen. Således kan den rapporterande plattformsoperatören använda befintliga uppgifter också för sådant nytt lämnande av upplysningar som följer av denna proposition. Upplysningarna ska även i fortsättningen lämnas till Skatteförvaltningen enligt det nuvarande rapporteringsförfarandet. I praktiken är den enda nya skyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna upplysningar också i situationer där den rapporteringspliktiga säljaren är skattskyldig i en avtalsstat utanför EU eller den fastighet som hyrs ut är belägen i en avtalsstat utanför EU. De ändringar som den föreslagna lagändringen förutsätter i rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers informationssystem bedöms därför vara små.

I tre utlåtanden har man ägnat uppmärksamhet åt behovet av och tydligheten i de anvisningar som ges. Dessutom har en remissinstans ansett att en tillräckligt lång övergångsperiod behövs. Skatteförvaltningen har utfärdat tekniska tillämpningsanvisningar som preciserar DAC7 och som gäller lagtolkning och deklaration. Skatteförvaltningen ska säkerställa att de ändringar i upplysningsskyldighetens omfattning som den föreslagna lagen medför beaktas i anvisningarna. Den föreslagna mer omfattande rapporteringsskyldigheten inträder för första gången tidigast i januari 2027, vilket kan bedömas vara en tillräcklig övergångstid för de rapporteringsskyldiga

plattformoperatörerna att genomföra eventuella behövliga ändringar i förfarandena och informationssystemen.

Två remissinstanser lyfte fram behovet av att säkerställa en tillräckligt hög nivå på dataskyddet och informationssäkerheten i och med att det internationella utbytet av upplysningar utvidgas och upplysningar sänds till länder utanför EU. De föreslagna lagändringarna aktiverar inte utbytet av upplysningar med jurisdiktioner utanför EU, utan de gör det möjligt för Finland att i fortsättningen ingå avtal med jurisdiktioner utanför EU om utbyte av sådant datainnehåll som omfattas av DAC7. När dessa avtal aktiveras och sådana upplysningar som avses i avtalen utbyts ska det säkerställas att det dataskydd och den datasäkerhet som krävs för utbytet av upplysningar tillgodoses. Avtalen om utbyte av upplysningar innehåller begränsningar i fråga om upplysningarnas användningsändamål.

Två remissinstanser ansåg det nödvändigt att följa upp konsekvenserna av de föreslagna lagändringarna för att konsekvenserna av utvidgningen av rapporteringsskyldigheten ska kunna bedömas i praktiken. DAC8 ålägger medlemsstaterna att inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användningen av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt handräckningsdirektivet. Skatteförvaltningen ska säkerställa detta i sin verksamhet och sina förfaranden och i tillräcklig grad följa upp och dokumentera dem för att fullgöra skyldigheterna enligt direktivet. Ett motsvarande villkor kan också anses ingå i det multilaterala DPI-avtalet. En grundläggande förutsättning för internationella avtal om utbyte av skatteupplysningar är att de upplysningar som fås från avtalslagens användningsområden behövs för beskattningen och att de också de facto utnyttjas i beskattningen.

En remissinstans önskade att DAC7 skulle utvecklas. Remissinstansen ansåg att det inte finns någon skattepolitisk grund för rapporteringsskyldighet i fråga om icke-professionell försäljning av begagnade varor. Rapporteringsskyldigheten medför en administrativ börda för plattformarna och onödig friktion för konsumenterna utan betydande skatteintäkter. Remissinstansen uppmuntrade Finland att ta upp denna obalans med kommissionen och att främja framtida justeringar av DAC7 så att försäljningen av varor helt befrias från rapporteringsplikten. På detta sätt säkerställs det att EU-regleringen stöder och inte hindrar cirkulär ekonomi.

Utöver de ovannämnda bestämmelserna har ordalydelsen i 1 och 13 § i lagförslag 1 preciserats och förtydligats efter remissbehandlingen.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

1 §. Lagens tillämpningsområde och bemyndigande att meddela föreskrifter. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras och att nya 3–5 mom. fogas till paragrafen. Enligt 3 mom. ska lagen utöver vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas på sådana berörda verksamheter som kan ha en inverkan på utbytet av upplysningar enligt artikel 6 i konventionen mellan Finland och andra jurisdiktioner på det sätt som närmare överenskommits i det multilaterala DPI-avtal som aktiverats mellan Finland och dessa jurisdiktioner. Med jurisdiktion avses en stat eller en icke-statlig jurisdiktion som har självständig rätt att uppbära skatt.

Enligt 4 mom. ska Skatteförvaltningen offentliggöra och föra en förteckning över de jurisdiktioner med vilka Finland har ett gällande multilateralt DPI-avtal. Ikraftträdandet av det multilaterala DPI-avtalet mellan Finland och en jurisdiktion förutsätter att avtalet aktiveras.

Dessa jurisdiktioner föreslås bli kallade deltagande jurisdiktioner utanför EU. Av förteckningen framgår om det utbyte av upplysningar som aktiverats mellan jurisdiktionen och Finland gäller endast uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser samt fast egendom och personliga tjänster eller dessutom försäljning av varor och uthyrning av transportmedel. Genom förteckningen får plattformsoperatörerna information om vilka säljare som är rapporteringspliktiga och omfattningen av de berörda verksamheter som ska rapporteras.

I 5 mom. föreslås det att Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner enligt 1 kap., tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och om sådant lämnande av upplysningar som avses i 3 kap. för att säkerställa att Finland tillämpar handräckningsdirektivet och DPI-avtalet på samma sätt som andra jurisdiktioner. Skatteförvaltningens bemyndigande att vid behov meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner och skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom är motiverat och nödvändigt för det första för att man ska kunna reagera på situationer där det internationellt ges nya anvisningar om tolkningen av hur DAC7 och DPI-modellreglerna ska tillämpas. Skatteförvaltningen kan utnyttja kommentarerna till OECD:s DPI-modellregler vid tolkningen av den föreslagna lagen i den omfattning de motsvarar den föreslagna lagen och direktivet. Genom Skatteförvaltningens föreskrifter kan man också beakta nya verksamhetssätt och produkter inom branschen. Bemyndigandet att meddela föreskrifter ger inte Skatteförvaltningen rätt att meddela definitioner eller föreskrifter som utvidgar eller begränsar skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, utan bemyndigandet avgränsas till föreskrifter som preciserar tillämpningen av lagen. Bemyndigandet att meddela föreskrifter om de upplysningar som ska lämnas behövs för att Skatteförvaltningen ska kunna meddela detaljerade föreskrifter om sättet på vilket de upplysningar som krävs i lagen ska lämnas. På detta sätt kan Skatteförvaltningen genomföra insamlings- och rapporteringsförfarandet för de upplysningar som ska rapporteras på ett ändamålsenligt sätt. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det tekniska innehållet i bestämmelserna och i sina anvisningar beakta bl.a. kommentaren till DPI-modellreglerna. Utbytet av upplysningar enligt det multilaterala DPI-avtalet grundar sig på fullgörandet av upplysningsskyldigheter och skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt modellreglerna för DPI, inklusive dess kommentar. I enlighet med regeringens proposition RP 225/2022 rd, som gäller DAC7, kan kommentarerna till DPI-modellreglerna utnyttjas vid tolkningen av DAC7 i den utsträckning som reglerna motsvarar direktivet. Till följd av tillägget till modellreglerna har DAC7 och DPI-modellreglerna samma innehåll, med undantag för vissa detaljer. Paragrafens rubrik föreslås bli ändrad så att den motsvarar det i och med att 5 mom. fogas till paragrafen ändrade innehållet.

2 §. Definitioner. Det föreslås att 2 § 1 mom. 1, 6, 7, 15 och 23 punkten och 9 punkten underpunkterna c och d ändras och att en ny 24 punkt fogas till momentet. I 1 mom. 1 punkten ändras ordalydelsen av den definition av plattform som utarbetats på finska i samband med implementeringen av DAC7 genom en teknisk precisering. Syftet med ändringen är att precisera att det för att definitionen av plattform ska uppfyllas är tillräckligt att plattformen gör det möjligt att ansluta säljare och användare för att bedriva en berörd verksamhet. Den finska versionen av definitionen i direktivet ("joiden avulla Myyjät ottavat yhteyttä muihin käyttäjiin voidakseen suorittaa Olennaisen toimen kyseisille käyttäjille suoraan tai välillisesti") skiljer sig i detta avseende från de andra språkversionerna. Den föreslagna bestämmelsen ("jonka avulla alustalle rekisteröityneet myyjät voivat olla yhteydessä alustan muihin käyttäjiin voidakseen suorittaa olennaisen toimen kyseisille käyttäjille suoraan tai välillisesti") motsvarar till sitt innehåll bättre bl.a. definitionen i de engelska, svenska och tyska versionerna av direktivet än den gällande bestämmelsen. I den engelskspråkiga versionen används formuleringen "allowing Sellers to be connected to other users for the purpose of carrying out a Relevant Activity, directly or indirectly, to such users", i den svenskspråkiga versionen formuleringen "som gör det möjligt för Säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva en Berörd verksamhet, direkt

eller indirekt, med avseende på sådana användare” och i den tyskspråkiga versionen formuleringen ”die es VERKÄUFERN ermöglicht, mit anderen Nutzern in Verbindung zu stehen, um direkt oder indirekt eine RELEVANTE TÄTIGKEIT für diese Nutzer auszuüben”.

I och med preciseringen framgår det tydligare av lagtexten att det inte är en förutsättning för att definitionen av plattform ska uppfyllas att säljaren står i direkt eller aktiv kontakt med andra användare och att köparen till exempel bör veta vilken aktör som är säljare. Berörd verksamhet kan således bedrivas t.ex. så att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören köper varan eller tjänsten av säljaren för att utföra ett uppdrag för köparen. Det är inte heller en förutsättning att både säljaren och köparen använder samma programvara eller applikation, utan plattformen kan också bestå av en helhet av separata program och applikationer som ansluter säljaren med köparen och på så sätt gör det möjligt att bedriva berörd verksamhet direkt eller indirekt.

Det föreslås att språket i 1 mom. 6 och 7 punkten förenhetligas genom att uttrycket ”stat eller jurisdiktion” ändras till ”jurisdiktion”, vilket också omfattar stater.

Det föreslås att 1 mom. 9 punkten underpunkterna c och d ändras så att sådan försäljning av varor och uthyrning av transportmedel som bedrivs av en rapporteringspliktig säljare som är bosatt inom en deltagande jurisdiktion utanför EU endast räknas som berörd verksamhet, om utbytet av upplysningar mellan Finland och jurisdiktionen i fråga omfattar den typen av berörd verksamhet. Enligt 9 punkten underpunkt c betraktas försäljning av varor som berörd verksamhet, om den rapporterade säljaren har sin hemvist i en EU-medlemsstat eller i en jurisdiktion utanför EU och det mellan jurisdiktionen och Finland finns ett gällande multilateralt DPI-avtal som också gäller försäljning av varor. På motsvarande sätt betraktas enligt 9 punkten underpunkt d uthyrning av transportmedel som berörd verksamhet, om den rapporteringsskyldiga säljaren har sin hemvist i en EU-medlemsstat eller i en jurisdiktion utanför EU och det mellan jurisdiktionen och Finland finns ett gällande multilateralt DPI-avtal som även gäller uthyrning av transportmedel. Genom att ändra definitionerna av försäljning av varor och uthyrning av transportmedel säkerställs det att de upplysningar som krävs i enlighet med bestämmelserna om dataskydd inte överskrider vad som är nödvändigt för att fullgöra Finlands skyldigheter i fråga om utbytet av upplysningar.

Om en rapporteringspliktig säljare har sin hemvist i en EU-medlemsstat, avses med berörd verksamhet alltid all verksamhet enligt 1 mom. 9 punkten underpunkterna a-d i enlighet med DAC7, dvs. till denna del föreslås det inga ändringar i lagen.

Det föreslås att 1 mom. 15 punkten ändras så att definitionen av rapporteringspliktig säljare förutom sådana säljare inom EU som avses i DAC7 även omfattar säljare som har hemvist inom en deltagande jurisdiktion utanför EU eller som har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en deltagande jurisdiktion utanför EU. Genom ändringen utvidgas rapporteringsskyldigheten till att gälla upplysningar som Finland genom det multilaterala DPI-avtalet har förbundit sig att utbyta med andra jurisdiktioner.

Det föreslås att 1 mom. 23 punkten ändras på grund av den nya 24 punkten så att punkten i slutet ersätts med ett kommatecken.

Till 1 mom. 24 punkten fogas i enlighet med den ändring av handräckningsdirektivet som föreslås i DAC8 en definition av identifieringstjänster. Med identifieringstjänst avses en avgiftsfri elektronisk process för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist. Identifieringstjänsten ska i enlighet med DAC8 göras tillgänglig för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör av EU eller dess medlemsstat eller i enlighet med det multilaterala DPI-

avtalet av en deltagande jurisdiktion utanför EU. Detaljerna i de processer som godkänns som identifieringstjänster förtydligas genom diskussioner mellan parterna i utbytet av upplysningar och Skatteförvaltningen ska ge plattformsoperatörerna anvisningar om saken.

3 §. *Insamling av upplysningar om säljare.* I 1 mom. 3 punkten ändras begreppet ”stat” till ”jurisdiktion”, för att det förutom stater ska omfatta även andra jurisdiktioner. Av motsvarande skäl föreslås det också en ändring i 2 mom.

Paragrafen ändras också genom att 3 mom. stryks, till följd av den ändring av handräckningsdirektivet som gjordes genom DAC8. Användningen av identifieringstjänsten minskar inte längre skyldigheten att samla in upplysningar, utan inverkar på skyldigheten att lämna upplysningar enligt 11 §.

5 §. *Insamling av upplysningar om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att formuleringen ”den jurisdiktion där den förtecknade egendomen är belägen” används i stället för ”den medlemsstat där den förtecknade egendomen är belägen”, så att formuleringen förutom stater också omfattar andra jurisdiktioner.

6 §. *Kontroll av upplysningar om säljare och om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras. I och med ändringen används för att säkerställa giltigheten för skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt förutom sådana elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av EU eller en medlemsstat inom EU utan kostnad också motsvarande gränssnitt som tillgängliggörs av en deltagande jurisdiktion utanför EU.

7 §. *Fastställande av säljarens hemvist.* I paragrafen ändras terminologin i rubriken och momenten så att det i stället för hemviststat talas om hemvist och i stället för om stat om jurisdiktion. Genom ändringarna beaktar man att även andra jurisdiktioner än stater kan delta i utbytet av upplysningar enligt det multilaterala DPI-avtalet.

Det föreslås att definitionen av säljarens hemvist i 1 mom. ändras så att endast en EU-medlemsstat kan anses vara säljarens hemvist på basis av skatteregistreringsnummer och fast driftställe. Enligt DPI-modellreglerna anses säljaren endast ha hemvist i den jurisdiktion där denne har sin primära adress, vilket skiljer sig från DAC7. Således anses säljaren ha hemvist i en deltagande jurisdiktion utanför EU endast om säljarens primära adress finns där eller om det som anges i 2 mom. är tillämpligt.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att det beaktar den nya definitionen av identifieringstjänst i 2 §.

10 §. *Tidpunkt och metod för lämnande av upplysningar.* Det föreslås att det till paragrafen fogas en bestämmelse om att de upplysningar som ska lämnas ska lämnas med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod. För närvarande finns bestämmelsen om detta i 17 f § i lagen om beskattningsförfarande, men lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning måste betraktas som en bättre plats för bestämmelsen i fråga. Dessutom preciseras det att med elektronisk dataöverföringsmetod avses en dataöverföringsmetod som Skatteförvaltningen offentliggjort. I DAC7 och det multilaterala DPI-avtalet har man internationellt kommit överens om ett schema som till sitt innehåll och sin form är enhetligt och som Finland ska använda vid utbytet av upplysningar. Det är motiverat att de upplysningar som behövs för utbytet av upplysningar lämnas till Skatteförvaltningen i den form som förutsätts i DAC7 och det multilaterala DPI-

avtalet. Det föreslås också att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det ändrade innehållet.

11 §. Upplýsingar som ska lämnas. Det föreslås att 1 mom. 3 och 6 punkten, 3 mom. 1 punkten och 4 mom. ändras, och att det till momentet fogas nya 5 och 6 mom. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att av de uppgifter som samlas in i enlighet med 3 § behöver registreringsnummer för mervärdesskatt och uppgift om födelseort bara anmälas till Skatteförvaltningen om säljaren är en rapporteringspliktig säljare enligt DAC7, dvs. har hemvist i en EU-medlemsstat eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en EU-medlemsstat. Preciseringsen föreslås eftersom DPI-modellreglerna, till skillnad från DAC7, inte innehåller någon skyldighet att ange registreringsnummer för mervärdesskatt och uppgift om födelseort, om sådana finns att tillgå.

Det föreslås att 1 mom. 6 punkten ändras så att det i den hänvisas inte bara till EU:s medlemsstater utan också till deltagande jurisdiktioner utanför EU, för att de upplýsingar som ska lämnas också ska omfatta hemvister utanför EU. Därtill föreslås det att termen hemviststat ändras till hemvist. Det föreslås att formuleringen ”den medlemsstat där egendomen är belägen” i 3 mom. 1 punkten ändras till ”den jurisdiktion där egendomen är belägen”. I 4 mom. ändras i den finska språkdräkten termen ”valtio” till ”lainkäyttöalue”. I den svenskspråkiga versionen föreslås en lagteknisk korrigering. Genom ändringarna beaktar man att även andra jurisdiktioner än stater kan delta i utbytet av upplýsingar enligt det multilaterala DPI-avtalet.

Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., som beaktar den ändring av handräckningsdirektivet som föreslås i DAC8 och som gäller konsekvenserna av användningen av identifieringstjänster. Ändringen kan leda till att skyldigheten att lämna upplýsingar enligt 11 § i fortsättningen minskar i stället för skyldigheten att samla in upplýsingar enligt 3 §, på grund av att man använder en identifieringstjänst. Enligt förslaget ska den rapporteringspliktiga säljarens identifikationskod i identifieringstjänsten samt den jurisdiktion som utfärdade koden anges, om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören fastställde identiteten och hemvisten för säljaren med hjälp av identifieringstjänsten. Om säljaren i sådana fall inte har hemvist i eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en annan EU-medlemsstat eller i en annan deltagande jurisdiktion utanför EU än den medlemsstat eller den jurisdiktion som utfärdade identifikationskoden, är plattformoperatören inte skyldig att lämna sådana upplýsingar som avses i 3 § 1 mom. 2–7 punkten eller uppgift om födelseort.

Det föreslagna 5 mom. grundar sig på avsnitt III punkt B.4 i bilaga V till handräckningsdirektivet, sådan den lyder ändrad genom DAC8. Enligt skälen i DAC8 har syftet med ändringarna varit att göra det möjligt för medlemsstaterna att använda identifieringstjänster om de så önskar, men det ska göras på ett sätt som inte påverkar flödet av och kvaliteten på information från andra medlemsstater. Detta syfte har beaktats i den föreslagna bestämmelsen. I och med förslaget ska plattformoperatörernas rapporteringsskyldighet gälla motsvarande upplýsingar som Finland enligt handräckningsdirektivet eller det multilaterala DPI-avtalet är skyldigt att utbyta med andra jurisdiktioner eller som Finland behöver för sin nationella beskattning. I den föreslagna bestämmelsen har det dessutom beaktats att den finska versionen av DAC8 på ett vilseledande sätt har förutsatt att namnet på identifieringstjänsten ska rapporteras, medan det av direktivets engelskspråkiga och svenskspråkiga versioner framgår att det namn som avses i punkten är säljarens.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen, enligt vars första mening en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör utanför EU (annan än en kvalificerad plattformoperatör utanför EU) ska lämna sådana upplýsingar som avses i paragrafen endast

till den del de gäller en rapporteringspliktig säljare som har hemvist i en EU-medlemsstat eller som har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en EU-medlemsstat. Avgränsningen har gjorts, eftersom de upplysningar som en plattformssoperatör utanför EU rapporterar i fråga om andra rapporteringspliktiga säljare inte omfattas av utbytet av upplysningar enligt handräckningsdirektivet eller det multilaterala DPI-avtalet. Enligt momentets andra mening behöver en sådan i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör utanför EU inte lämna de upplysningar som nämns i paragrafen till den del upplysningarna omfattas av ett avtal om utbyte av upplysningar mellan en EU-medlemsstat och en jurisdiktion utanför EU. Dessutom förutsätts det att kommissionen har bedömt att avtalet är ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter. Då fås upplysningar från jurisdiktioner utanför EU via utbytet av upplysningar mellan myndigheterna. Momentets andra mening motsvarar till sitt innehåll avsnitt III punkt A.4 i bilaga V till handräckningsdirektivet, sådan den lyder ändrad genom DAC7.

12 §. I Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörers rapporteringsskyldighet i flera medlemsstater i Europeiska unionen. Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Genom den föreslagna ändringen begränsas plattformssoperatörens skyldighet enligt 1 mom. att välja en EU-medlemsstat för att fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter. Om en rapporteringspliktig säljare har hemvist i en sådan deltagande jurisdiktion utanför EU med vilken Finland har ett gällande multilateralt DPI-avtal som omfattar sådan berörd verksamhet som har bedrivits, eller om den rapporteringspliktiga säljaren har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en deltagande jurisdiktion utanför EU, ska dessa upplysningar enligt förslaget alltid rapporteras i Finland eller i en sådan EU-medlemsstat som har ett gällande multilateralt DPI-avtal med jurisdiktionen. Således ska de upplysningar som Finland har förbundit sig att lämna till en deltagande jurisdiktion utanför EU genom ett DPI-avtal med avvikelse från 1 mom. rapporteras till Skatteförvaltningen, om den deltagande jurisdiktionen utanför EU inte får dessa upplysningar från en annan medlemsstat i och med det multilaterala DPI-avtalet.

13 §. Flera rapporteringsskyldiga plattformssoperatörers rapporteringsskyldighet. Paragrafens tillämpningsområde föreslås bli preciserat så att det beaktar utbytet av upplysningar mellan de behöriga myndigheterna och jurisdiktioner utanför EU i enlighet med det multilaterala avtalet. Genom ändringen beaktas situationer där alla EU-medlemsstater inte har ett avtal om utbyte av upplysningar med en sådan jurisdiktion utanför EU som har ett gällande DPI-avtal med Finland. Om en rapporteringspliktig säljare har hemvist i en sådan deltagande jurisdiktion utanför EU med vilken Finland har ett gällande multilateralt DPI-avtal som omfattar sådan berörd verksamhet som har bedrivits, eller om den rapporteringspliktiga säljaren har hyrt ut den förtecknade egendomen, dvs. en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en deltagande jurisdiktion utanför EU, ska dessa upplysningar enligt förslaget alltid rapporteras i Finland eller i en sådan EU-medlemsstat som har ett gällande multilateralt DPI-avtal eller någon annan överenskommelse av jämförbar omfattning om utbyte av upplysningar med jurisdiktionen. I och med förslaget behöver upplysningar således inte lämnas till Skatteförvaltningen, om den deltagande jurisdiktionen utanför EU ändå får de upplysningar som omfattas av det multilaterala DPI-avtalet och som Finland har förbundit sig att lämna den av Finland eller av en annan medlemsstat i EU.

17 §. Registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer utanför Europeiska unionen. Det föreslås att 2 mom. 6 punkten ändras så att den motsvarar den ändring som föreslås i 7 §, dvs. att termen hemvist används i stället för hemviststat.

7.2 Lagen om beskattningsförfarande

17 f §. *Plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar om berörda verksamheter.* Det föreslås att 17 f § 2–4 mom. upphävs för att förenkla och förtydliga lagen. En bestämmelse som innehållsmässigt motsvarar 2 mom. fogas till 10 § i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. Innehållet i 3 och 4 mom. ingår redan i nuläget i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Enligt 1 § 5 mom. i lagförslag 1 får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner enligt 1 kap., tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och om sådant lämnande av upplysningar som avses i 3 kap. i den lagen för att säkerställa att den internationella reglering som avses i 2 och 3 mom. i den paragrafen tillämpas på samma sätt som i andra jurisdiktioner.

Det föreslagna bemyndigandets förenlighet med grundlagen har bedömts i avsnitt 12 i denna proposition.

9 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 1 januari 2026.

10 Verkställighet och uppföljning

Rapporteringskyldigheten för plattformsoperatörer och utbytet av upplysningar mellan jurisdiktionerna om rapporteringspliktiga säljare hör till finansministeriets beredningsansvar och finansministeriet ska följa upp hur lagen fungerar.

Till den del de ändringar beträffande upplysningsskyldigheten för aktörer inom digital plattformsekonomi som gjorts i handräckningsdirektivet genom DAC8 genomförs, svarar finansministeriet för att Europeiska kommissionen underrättas om de bestämmelser som utfärdas för genomförande av direktivet.

11 Förhållande till andra propositioner

Samtidigt som denna regeringsproposition ska behandlas i riksdagen behandlas också en regeringsproposition med förslag till lag om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna upplysningar i fråga om beskattning och till ändring av vissa lagar (RP 84/2025 rd).

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Nedan bedöms särskilt vissa förslag som gäller dataskyddsfrågor och som ingår i propositionen med tanke på 10 § i grundlagen.

Bestämmelser om skydd av personuppgifter finns i Europeiska unionens primärrätt i artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt artikel 16.1 har var och en rätt till skydd för de personuppgifter som rör honom eller henne. Enligt artikel 16.2 ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos

unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), dvs. General Data Protection Regulation eller GDPR, nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*, trädde i kraft den 24 maj 2016 och började tillämpas den 25 maj 2018, varefter förordningen har tillämpats i alla unionens medlemsstater. Genom den allmänna dataskyddsförordningen upphävdes personuppgiftsdirektivet från 1995. Utgångspunkten är att den allmänna dataskyddsförordningen tillämpas på all behandling av personuppgifter. Dataskyddslagen (1050/2018), genom vilken den allmänna dataskyddsförordningen och dess nationella tillämpning preciseras och kompletteras, är också tillämplig.

Den allmänna dataskyddsförordningen har ett omfattande tillämpningsområde och den tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis är automatiserad. Om personuppgifter behandlas i någon annan form än automatisk, är det avgörande med tanke på tillämpningen av förordningen om uppgifterna bildar ett register eller om avsikten är att bilda ett register eller en del av det. Förordningen tillämpas inom den privata och den offentliga sektorn.

Centrala principer för behandling av personuppgifter är principen om ändamålsbegränsning, principen om uppgiftsminimering, principen om korrekthet, laglighet och öppenhet, principen om lagringsminimering och principen om integritet och konfidentialitet. Med ändamålsbegränsning avses att personuppgifterna ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Enligt principen om uppgiftsminimering ska de uppgifter som samlas in vara adekvata och relevanta och stå i proportion till behandlingsändamålet. Personuppgifter får således inte samlas in endast för det syftet att användningen av dem kunde visa sig vara nyttig i framtiden. Principen om uppgifternas korrekthet innebär att den personuppgiftsansvariga ska se till att uppgifterna är korrekta. Felaktiga uppgifter ska rättas eller raderas utan dröjsmål.

De upplysningar som plattformssoperatörerna lämnar till Skatteförvaltningen enligt vad som föreslås i denna proposition innehåller personuppgifter enligt den allmänna dataskyddsförordningen. Sådana uppgifter är uppgifter som hänför sig till identifiering av rapporteringspliktiga säljare och mottagare av ersättning som betalats för berörd verksamhet, inklusive namn, födelsedatum, adress, skattnummer och bankkontonummer. Dessa personer kan vara både fysiska och juridiska personer. De i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörerna lämnar de upplysningar som enligt denna proposition ska rapporteras till Skatteförvaltningen för att sändas till deltagande jurisdiktioner utanför EU och, när det gäller de ändringar som gjorts i handräckningsdirektivet genom DAC8 och som gäller identifieringstjänster, till Skatteförvaltningen för skattekontroll samt till andra EU-medlemsstater och kommissionen.

Det ska finnas en rättslig grund för behandlingen av personuppgifter. Bestämmelser om den rättsliga grunden för behandling av personuppgifter finns i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen och i 4 § i dataskyddslagen. Den rättsliga grunden för behandlingen av rapporteringspliktiga upplysningar enligt denna proposition är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken behandlingen är laglig när den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Enligt artikel 6.3 a och b i den allmänna dataskyddsförordningen ska den grund för behandlingen som avses i artikel

6.1 c fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Behandlingen av personuppgifter är nödvändig för att fullgöra Skatteförvaltningens lagstadgade skyldigheter. Skatteförvaltningens uppgift är enligt 2 § i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) att verkställa beskattningen, utöva skattekontroll, uppbära, driva in och redovisa skatter och avgifter samt bevaka skattetagarnas rätt. I denna proposition föreslås en utvidgning av de upplysningar som plattformoperatörerna är skyldiga att rapportera. Behandlingen av dessa upplysningar grundar sig på den nationella lagstiftningen och i fråga om identifieringstjänsten på att kraven i DAC8 är förpliktande. De upplysningar om säljare och personer som får ersättning för berörda verksamheter som hänför sig till försäljnings- och uthyrningsverksamhet på plattformar och som i och med denna proposition ska behandlas behövs för det utbyte av upplysningar som förutsätts i det med stöd av konventionen ingångna multilaterala DPI-avtalet och för att säkerställa det utbyte av upplysningar som förutsätts i direktivet i fråga om identifieringstjänstens identifikationskod samt för att Skatteförvaltningen ska kunna fullgöra sin lagstadgade skattekontrolluppgift.

Artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen förutsätter att regleringen av behandlingen uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionell mot det eftersträfvade syftet. Rapporteringsskyldigheterna för plattformoperatörer i det multilaterala DPI-avtalet och de föreslagna bestämmelserna om upplysningsskyldighet måste anses vara av allmänt intresse för tillsynen över att beskattningen är korrekt. De föreslagna bestämmelserna beaktar också kraven i artikel 5 i den allmänna dataskyddsförordningen i fråga om uppgiftsminimering, eftersom skyldigheten att lämna uppgifter och behandlingen av uppgifter inom Skatteförvaltningen har begränsats till upplysningar som Finland med stöd av det multilaterala DPI-avtalet och handräckningsdirektivet har förbundit sig att utbyta.

Användningsändamålet för uppgifterna är att uppfylla de krav som är förpliktande för Finland enligt det multilaterala DPI-avtalet och det handräckningsdirektiv som ändrats genom DAC8 samt att utöva skattekontroll. Uppgifterna behövs för utbytet av upplysningar mellan jurisdiktioner och mellan medlemsstater om försäljning och uthyrning på digitala plattformar enligt det multilaterala DPI-avtalet. Bestämmelser om uppgifterna ska utfärdas genom lag. Rapporteringsskyldiga plattformoperatörers skyldighet att lämna Skatteförvaltningen upplysningar om försäljnings- och uthyrningsverksamhet som sker med hjälp av en plattform grundar sig på bestämmelsen i 17 f § i lagen om beskattningsförfarande, vilken gäller rapporteringsskyldiga plattformoperatörers skyldighet att lämna upplysningar, samt på lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. I bestämmelserna preciseras upplysningarnas innehåll och föreskrivs det om förfarandet för lämnande av upplysningar. Med beaktande av de mål som ställts upp för rapporteringen av upplysningar och de nationella behoven kan upplysningarna också anses stå i rätt proportion till deras betydelse för tillsynen över att beskattningen är korrekt.

Bestämmelser om utlämnande av uppgifter finns bl.a. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999). Bevaringstiden för uppgifterna bestäms enligt bevaringstiderna för beskattningsuppgifter.

Det multilaterala DPI-avtalet och handräckningsdirektivet förutsätter att den behöriga myndigheten underrättar de behöriga myndigheterna i andra jurisdiktioner om berörda verksamheter som bedrivits med hjälp av digitala plattformar i enlighet med avtalet och direktivet. Enligt det multilaterala DPI-avtalet ska upplysningarna utbytas mellan jurisdiktionerna enligt ett XML-schema via OECD:s gemensamma dataöverföringssystem (Common Transmission System) och i enlighet med relaterade krypterings- och filberedningsstandarder. När Finland aktiverar det multilaterala DPI-avtalet så att det träder i

kraft informerar Finland också via OECD:s sekretariat de övriga parterna om åtgärder som gäller skyddet av personuppgifter för att säkerställa en nödvändig skyddsnivå för personuppgifter. Vid utbyte av upplysningar enligt direktivet ska medlemsstaterna rapportera upplysningarna med hjälp av det standardiserade format för tillgång till upplysningar som fastställts av kommissionen och det gemensamma kommunikationsnät som fastställts av unionen (CCN-nätet). Upplysningar som överförs elektroniskt via CCN-nätet får endast göras tillgängliga för personer som vederbörligen bemyndigats av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet och endast i den utsträckning som krävs för underhåll, drift och utveckling av CCN-nätet. Kommissionen ansvarar också för att säkerställa CCN-nätets säkerhet.

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen ska närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. Enligt grundlagsutskottets praxis begränsas lagstiftarens handlingsutrymme dessutom av att skyddet för personuppgifter delvis ingår i skyddet för privatlivet i samma bestämmelse (se till exempel GrUU 71/2014 rd, s. 2). Grundlagsutskottet har av hävd ansett att lagstiftaren ska trygga skyddet för personuppgifter på ett sätt som är godtagbart med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna överlag (se till exempel GrUU 18/2012 rd, s. 2 och GrUU 71/2014 rd, s. 2). Grundlagsutskottet har också av hävd ansett att man särskilt bör reglera syftet med registreringen av uppgifterna, uppgifternas innehåll, det tillåtna användningsändamålet och rätten att överlåta registrerade uppgifter, i synnerhet genom teknisk anslutning, den tid uppgifterna finns kvar i registret och den registrerades rättsskydd på lagnivå på ett heltäckande och detaljerat sätt (se till exempel GrUU 12/2002 rd, s. 5, GrUU 19/2012 rd, s. 3, GrUU 71/2014 rd, s. 2 och GrUU 14/2018 rd, s. 2). Utskottet har också ansett att tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter i framtiden i första hand ska grunda sig på den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lag som ska stiftas. I det här sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter (GrUU 2/2018 rd, s. 5).

I den reglering som genomförs på det sätt som föreslås i propositionen har behandlingen av personuppgifter på ovan beskrivna grunder bedömts vara förenlig med 10 § 1 mom. i grundlagen, principerna för behandling av personuppgifter i den allmänna dataskyddsförordningen, dataskyddslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter samt grundlagsutskottets praxis.

I lagförslag 1 ingår ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner enligt 1 kap., tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och om sådant lämnande av upplysningar som avses i 3 kap. i den lagen för att säkerställa att DAC7 och det multilaterala DPI-avtalet tillämpas på samma sätt som i andra medlemsstater och avtalsjurisdiktioner.

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan även andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Ett sådant bemyndigande ska vara noga avgränsat till sitt tillämpningsområde. Det föreslagna bemyndigandet är av betydelse med tanke på den bestämmelsen i grundlagen.

Det bemyndigande att meddela föreskrifter om skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom och skyldigheter att lämna upplysningar som föreslås i denna proposition motsvarar till sin natur och sitt innehåll de bemyndiganden att meddela föreskrifter som redan nu ingår i bestämmelserna om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter i lagen om

beskattningsförfarande (17 a–17 d §), med stöd av vilka Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av vissa internationella avtal eller handräckningsdirektivets förfarande för kundkännedom, de upplysningar som ska lämnas, tidpunkten och metoden för lämnande av upplysningar samt begränsningar i skyldigheten att lämna upplysningar. Det föreslagna bemyndigandet av Skatteförvaltningen är dock delvis mer begränsat än i de nämnda bestämmelserna. Utvidgandet av bemyndigandet att meddela föreskrifter till att gälla också tillämpningen av definitionerna i DAC7 och DPI-avtalet för att säkerställa att Finland tillämpar direktivet och avtalet på det sätt som krävs måste anses vara nödvändigt. Av ordalydelsen i direktivet och avtalet följer att definitionerna i dem innehåller element som indirekt påverkar de materiella bestämmelserna.

EU och OECD ger tolkningsanvisningar som preciserar direktivet och avtalen också i fråga om definitionerna. DAC7 och DPI-avtalet innehåller ett inbyggt krav på att medlemsstaterna och de jurisdiktioner som har undertecknat avtalet ska beakta EU:s och OECD:s tolkningsriktlinjer vid tolkningen av direktivet och avtalet. Finland ska visa att tolkningarna har beaktats i det nationella genomförandet och att Finland tillämpar den internationella lagstiftningen på samma sätt som andra jurisdiktioner. Kommentarer till direktivet och avtalet och uppdateringarna av dem ändrar inte, utan preciserar tolkningarna av det gällande direktiv som ska tillämpas och avtalet i fråga om bestämmelser, såsom definitioner och skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom. I dem beaktas bland annat branschens nya verksamhetssätt och produkter som snabbt kan komma ut på marknaden och som man också snabbt måste reagera på. Bemyndigandet för Skatteförvaltningen att meddela föreskrifter gör det möjligt att beakta preciserade tolkningar nationellt och säkerställer att regleringen är tydlig även i framtiden. I fråga om de upplysningar som ska lämnas har bemyndigandena att meddela föreskrifter samband med metoden för hur de upplysningar som krävs i lagen ska lämnas. Det är inte ändamålsenligt att föreskriva om dem genom lag eller förordning. När kommentarer ges bedömer och säkerställer man att det är fråga om en preciserande tolkning. Om tolkningen till vissa delar ändrar det materiella innehållet i det direktiv eller avtal som ska tillämpas, såsom tillämpningsområdet, kan kommentarer inte ges, utan först måste direktivet eller avtalet ändras.

Det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter ger Skatteförvaltningen rätt att meddela endast preciserande föreskrifter om tillämpningen av lagen. DAC7 har genomförts och i denna proposition föreslås det att DPI-avtalet till sitt innehåll oförändrat ska genomföras på nationell nivå. Även detta understryker för sin del att Skatteförvaltningens bemyndigande att meddela föreskrifter är rätt snävt och avgränsat till precisering av tolkningen av direktivet och avtalet. Skatteförvaltningen kan således inte utvidga eller avgränsa lagens tillämpningsområde, såsom dess definitioner eller skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom. Med stöd av bemyndigandet att meddela föreskrifter kan föreskrifter inte heller meddelas vid ändringar i direktivet eller avtalet.

Grundlagsutskottet har ansett att 81 § 1 mom. i grundlagen är av betydelse vid bedömningen av bestämmelserna om beskattningsförfarandet, enligt vilket bestämmelser om statsskatt utfärdas genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd (GrUU 35/2005 rd, s. 3). De lagar som föreslås bli ändrade genom denna proposition gäller inte påförande av skatt, utan bestämmelser om beskattningsförfaranden, och därför behöver det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter inte bedömas med tanke på 81 § 1 mom. i grundlagen. Enligt grundlagsutskottets praxis är det med tanke på tillämpningen av 80 § 2 mom. i grundlagen väsentligt att det i lag finns tillräckligt uttömmande grundläggande bestämmelser om det som ska regleras (GrUU 10/2016 rd, s. 5, GrUU 49/2014 rd, s. 6). Bestämmelser som ska betraktas som grundläggande bestämmelser ingår i praktiken redan i 2–4 kap. i den gällande lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Skatteförvaltningen meddelar med stöd av det bemyndigande att meddela föreskrifter som föreslås i denna proposition preciserande föreskrifter om tillämpningen av de bestämmelser som betraktas som grundläggande bestämmelser. Grundlagsutskottet har vid bedömningen av den noggranna avgränsning som förutsätts i 80 § 2 mom. i grundlagen fäst vikt vid att bemyndigandet att meddela föreskrifter i bestämmelsen har avgränsats genom att det är bundet inte bara till lag utan också till Europeiska gemenskapens lagstiftning (GrUU 56/2002 rd, s. 3/II). Det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter har avgränsats genom att det är bundet till det gällande direktivet och det internationella avtalet. Grundlagsutskottet har emellertid brukat påminna att bestämmelserna i grundlagen i alla händelser direkt begränsar tolkningen av bemyndigandebestämmelser och innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av bemyndigandena. Därmed går det inte att genom förordning utfärda allmänna rättsregler om frågor som hör till området för lag (se t.ex. GrUU 10/2014 rd, s. 3/I och GrUU 58/2010 rd, s. 3/II och GrUU 44/2010 rd, s. 4/II).

Det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter har ett exakt och noggrant avgränsat tillämpningsområde och har på de grunder som beskrivs ovan bedömts överensstämma med 80 § 2 mom. i grundlagen.

Utifrån denna bedömning föreslås det att lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (1267/2022) rubriken för 1 §, det inledande stycket i 2 § 1 mom. 1 punkten samt 6 och 7 punkten, 9 punkten underpunkt c och d samt 15 och 23 punkten, 3 §, 5 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 och 10 §, 11 § 1 mom. 3 och 6 punkten, 11 § 3 mom. 1 punkten och 4 mom., 13 § och 17 § 2 mom. 6 punkten samt

fogas till 1 § nya 3–5 mom., till 2 § 1 mom. en ny 24 punkt, till 11 § nya 5 och 6 mom. samt till 12 § nya 4 och 5 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde och bemyndigande att meddela föreskrifter

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas denna lag på sådana berörda verksamheter som kan ha en inverkan på utbytet av upplysningar mellan Finland och andra jurisdiktioner enligt det med stöd av artikel 6 i konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995), sådan den lyder ändrad genom protokollet (FördrS 40/2011), ingångna multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (FördrS 34/2025).

Skatteförvaltningen offentliggör och för en förteckning över de jurisdiktioner med vilka Finland har ett i 3 mom. avsett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (*deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen*). Av denna förteckning framgår huruvida det mellan dessa jurisdiktioner och Finland finns ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter i fråga om endast berörda verksamheter enligt 2 § 9 punkten underpunkt a och b eller även i fråga om berörda verksamheter enligt 2 § 9 punkten underpunkt c och d.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner enligt 1 kap., om tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och om sådant lämnande av upplysningar som avses i 3 kap. för att säkerställa att den internationella reglering som avses i 2 och 3 mom. tillämpas på samma sätt som i andra jurisdiktioner.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *plattform* sådana programvaror eller applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva en berörd verksamhet, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare och som inte uppfyller något av följande villkor:

6) *gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* ett av Europeiska kommissionen fastställt avtal mellan en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen och en jurisdiktion utanför Europeiska unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

7) *kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen* en jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som i en förteckning som den offentliggjort har identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringspliktiga jurisdiktioner,

9) *berörd verksamhet* följande verksamheter som utförs mot ersättning och som inte bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos plattformsoperatören eller hos en närstående enhet till plattformsoperatören:

c) försäljning av varor, om den rapporteringspliktiga säljaren anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland även i fråga om försäljning av varor har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar,

d) uthyrning av transportmedel, om den rapporteringspliktiga säljaren anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland även i fråga om uthyrning av transportmedel har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar,

15) *rapporteringspliktig säljare* en aktiv säljare som anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen,

23) *varor* materiella tillgångar,

24) *identifieringstjänst* en elektronisk process som Europeiska unionen, dess medlemsstat eller en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen avgiftsfritt gör tillgänglig för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i syfte att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

3 §

Insamling av upplysningar om säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska samla in följande upplysningar för en säljare som inte är en undantagen säljare:

- 1) förnamn och efternamn för en fysisk person eller officiellt namn för en enhet,
- 2) primär adress,
- 3) skatteregistreringsnummer med uppgift om utfärdande jurisdiktion,
- 4) födelsedatum för en fysisk person,
- 5) registreringsnummer för mervärdesskatt, om sådant finns tillgängligt,
- 6) bolagsregistreringsnummer för en enhet,

7) förekomst av en enhets fasta driftsställen genom vilka berörda verksamheter utförs i Europeiska unionen och uppgift om de medlemsstater där de är belägna.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in skatteregistreringsnummer enligt 1 mom. 3 punkten eller bolagsregistreringsnummer enligt 6 punkten, om den jurisdiktion där säljaren anses ha sin hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer till säljaren eller kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in. I detta fall ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör för en fysisk person samla in uppgift om födelseort.

5 §

Insamling av upplysningar om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska för bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom enligt 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a som säljaren hyr ut inhämta den förtecknade egendomens adressuppgifter samt eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer som den jurisdiktion där den förtecknade egendomen är belägen har utfärdat.

6 §

Kontroll av upplysningar om säljare och om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar i sina register, säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1–6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 3 § 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga. För att säkerställa att skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör dessutom använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen, Europeiska unionen eller en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen utan kostnad.

7 §

Fastställande av säljarens hemvist

Säljarens hemvist ska anses vara den jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen än den jurisdiktion där säljaren har sin primära adress, ska säljaren anses ha hemvist även i den medlemsstat i Europeiska unionen där skatteregistreringsnumret har utfärdats. Om säljaren har lämnat upplysningar om ett fast driftsställe enligt 3 § 1 mom. 7 punkten till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, ska säljaren anses ha hemvist även i den medlemsstat i Europeiska unionen där respektive fasta driftsställe är beläget.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en säljare anses ha hemvist i varje jurisdiktion som bekräftats av en identifieringstjänst.

10 §

Tidpunkt och metod för lämnande av upplysningar

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod som Skatteförvaltningen offentliggjort lämna de upplysningar som avses i 11 § till Skatteförvaltningen årligen före utgången av januari efter den rapporteringspliktiga perioden.

11 §

Upplysningar som ska lämnas

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

3) upplysningar om den rapporteringspliktiga säljaren enligt 3 §; registreringsnummer för mervärdesskatt och uppgift om födelseort behöver dock lämnas endast om säljaren har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen,

6) de jurisdiktioner i vilka den rapporteringspliktiga säljaren anses ha sin hemvist enligt 7 §,

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska dessutom rapportera följande upplysningar för en rapporteringspliktig säljare som har bedrivit uthyrning av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom:

1) adress för varje förtecknad egendom samt eventuellt fastighetsregisternummer eller annat motsvarande identifieringsnummer som den jurisdiktion där egendomen är belägen har utfärdat, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

Den ersättning som avses i 2 mom. och 3 mom. 2 punkten ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta, ska den rapporteras i euro, omräknad och värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören.

Om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören förlitat sig på en identifieringstjänst för att fastställa identiteten och hemvisten för en rapporteringspliktig säljare, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören därtill lämna upplysningar om säljarens identifikationskod i identifieringstjänsten och om den jurisdiktion som utfärdade koden. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten är plattformsoperatören i sådana fall inte skyldig att lämna sådana upplysningar som avses i 3 § 1 mom. 2–7 punkten eller uppgift om födelseort. Därtill förutsätts det

1) att säljaren inte anses ha hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en annan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen än den medlemsstat eller den jurisdiktion som utfärdade identifikationskoden, och

2) att säljaren inte har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i någon annan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen än den medlemsstat eller den jurisdiktion som utfärdade identifikationskoden.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 och 5 mom. är en i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e avsedd i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör skyldig att lämna i denna paragraf avsedda upplysningar endast till den del de gäller en rapporteringspliktig säljare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller som har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen. En sådan i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses

ovan är inte heller skyldig att lämna i denna paragraf avsedda upplysningar i fråga om sådan kvalificerad berörd verksamhet som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter i vilket ingår bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar med en medlemsstat i Europeiska unionen om rapporteringspliktiga säljare som har hemvist i den medlemsstaten.

12 §

I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers rapporteringsskyldighet i flera medlemsstater i Europeiska unionen

Med avvikelse från vad som anges i 1 mom. ska en plattformsoperatör fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter i Finland till den del det är fråga om en rapporteringspliktig säljare

1) som har hemvist i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland i fråga om berörd verksamhet som bedrivs av rapporteringspliktiga säljare har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar, eller

2) som har bedrivit berörd verksamhet i form av uthyrning av en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom och denna bostadslägenhet, affärslokal, parkeringsplats eller fasta egendom är belägen i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

När det gäller upplysningar enligt 4 mom. kan plattformsoperatören i stället för i Finland fullgöra sina rapporteringsskyldigheter i en sådan medlemsstat i Europeiska unionen som i fråga om den berörda verksamhet som bedrivs av den rapporteringspliktiga säljaren har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar med jurisdiktionen. Därtill förutsätts det

1) att den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist inom jurisdiktionen, eller
2) att den bostadslägenhet eller affärslokal, parkeringsplats eller fasta egendom som har hyrts ut är belägen inom jurisdiktionen.

13 §

Flera rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers rapporteringsskyldighet

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d behöver inte lämna Skatteförvaltningen upplysningar om en rapporteringspliktig säljare, om en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör har lämnat de uppgifter som avses i 11 §. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska på Skatteförvaltningens begäran genom verifikat visa att dessa upplysningar har lämnats. Upplysningar om en rapporteringspliktig säljare eller en förtecknad egendom utanför Europeiska unionen ska dock lämnas, om de inte har lämnats till en medlemsstat inom Europeiska unionen som har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av sådana upplysningar som motsvarar de upplysningar som avses i 11 § med den utanför Europeiska unionen belägna jurisdiktionen.

17 §

Registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför Europeiska unionen

I en sådan situation som avses i 1 mom. ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka rapporteringspliktiga säljare anses ha sin hemvist enligt 7 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om upphävande av 17 f § 2–4 mom. i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 17 f § 2–4 mom., sådana de lyder i lag 1268/2022.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 9 oktober 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

1.

Lag

om ändring av lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (1267/2022) rubriken för 1 §, det inledande stycket i 2 § 1 mom. 1 punkten samt 6 och 7 punkten, 9 punkten underpunkt c och d samt 15 och 23 punkten, 3 §, 5 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 och 10 §, 11 § 1 mom. 3 och 6 punkten, 11 § 3 mom. 1 punkten och 4 mom., 13 § och 17 § 2 mom. 6 punkten samt
fogas till 1 § nya 3–5 mom., till 2 § 1 mom. en ny 24 punkt, till 11 § nya 5 och 6 mom. samt till 12 § nya 4 och 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Föreslagen lydelse

1 §

*Lagens tillämpningsområde och
bemyndigande att meddela föreskrifter*

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas denna lag på sådana berörda verksamheter som kan ha en inverkan på utbytet av upplysningar mellan Finland och andra jurisdiktioner enligt det med stöd av artikel 6 i konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995), sådan den lyder ändrad genom protokollet (FördrS 40/2011), ingångna multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (FördrS 34/2025).

Skatteförvaltningen offentliggör och för en förteckning över de jurisdiktioner med vilka Finland har ett i 3 mom. avsett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (**deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen**). Av denna förteckning framgår huruvida det

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *plattform* sådana programvaror eller applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare som är registrerade på plattformen att vara anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva en berörd verksamhet, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare och som inte uppfyller något av följande villkor:

6) *gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* ett av Europeiska kommissionen fastställt avtal mellan en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen och en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

7) *kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen* en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som i en förteckning som den offentliggjort har

Föreslagen lydelse

mellan dessa jurisdiktioner och Finland finns ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter i fråga om endast berörda verksamheter enligt 2 § 9 punkten underpunkt a och b eller även i fråga om berörda verksamheter enligt 2 § 9 punkten underpunkt c och d.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av definitioner enligt 1 kap., om tillämpningen av skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och om sådant lämnande av upplysningar som avses i 3 kap. för att säkerställa att den internationella reglering som avses i 2 och 3 mom. tillämpas på samma sätt som i andra jurisdiktioner.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *plattform* sådana programvaror eller applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva en berörd verksamhet, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare och som inte uppfyller något av följande villkor:

6) *gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* ett av Europeiska kommissionen fastställt avtal mellan en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen och en jurisdiktion utanför Europeiska unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

7) *kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen* en jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som i en förteckning som den offentliggjort har

Gällande lydelse

identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringspliktiga jurisdiktioner,

9) *berörd verksamhet* följande verksamheter som utförs mot ersättning och som inte bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos plattformssoperatören eller hos en närstående enhet till plattformssoperatören:

c) försäljning av varor,

d) uthyrning av transportmedel,

15) *rapporteringspliktig säljare* en aktiv säljare som har sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen,

23) *varor* materiella tillgångar.

Föreslagen lydelse

identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringspliktiga jurisdiktioner,

9) *berörd verksamhet* följande verksamheter som utförs mot ersättning och som inte bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos plattformssoperatören eller hos en närstående enhet till plattformssoperatören:

c) försäljning av varor, *om den rapporteringspliktiga säljaren anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland även i fråga om försäljning av varor har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar,*

d) uthyrning av transportmedel, *om den rapporteringspliktiga säljaren anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland även i fråga om uthyrning av transportmedel har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar,*

15) *rapporteringspliktig säljare* en aktiv säljare som *anses ha sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen* eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen *eller i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen,*

23) *varor* materiella tillgångar,

24) **identifieringsjänst** en elektronisk process som Europeiska unionen, dess medlemsstat eller en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen avgiftsfritt gör tillgänglig för en rapporteringsskyldig plattformssoperatör i syfte att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Gällande lydelse

3 §

Insamling av upplysningar om säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska samla in följande upplysningar för en säljare som inte är en undantagen säljare:

- 1) förnamn och efternamn för en fysisk person eller officiellt namn för en enhet,
- 2) primär adress,
- 3) skatteregistreringsnummer med uppgift om utfärdande stat,
- 4) födelsedatum för en fysisk person,
- 5) registreringsnummer för mervärdesskatt, om sådant finns tillgängligt,
- 6) bolagsregistreringsnummer för en enhet,
- 7) förekomst av en enhets fasta driftsställen genom vilka berörda verksamheter utförs i Europeiska unionen och uppgift om de medlemsstater där de är belägna.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in skatteregistreringsnummer enligt 1 mom. 3 punkten eller bolagsregistreringsnummer enligt 1 mom. 6 punkten, om den stat där säljaren har sin hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer till säljaren eller om den stat där säljaren har sin hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in. I detta fall ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör för en fysisk person samla in uppgift om födelseort.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in de upplysningar som avses i 1 mom. 2–7 punkten eller uppgift om födelseort enligt 2 mom., om den använder sig av en bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av Europeiska unionen eller av en medlemsstat i Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet eller skatterättsliga hemvist.

Föreslagen lydelse

3 §

Insamling av upplysningar om säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska samla in följande upplysningar för en säljare som inte är en undantagen säljare:

- 1) förnamn och efternamn för en fysisk person eller officiellt namn för en enhet,
- 2) primär adress,
- 3) skatteregistreringsnummer med uppgift om utfärdande *jurisdiktion*,
- 4) födelsedatum för en fysisk person,
- 5) registreringsnummer för mervärdesskatt, om sådant finns tillgängligt,
- 6) bolagsregistreringsnummer för en enhet,
- 7) förekomst av en enhets fasta driftsställen genom vilka berörda verksamheter utförs i Europeiska unionen och uppgift om de medlemsstater där de är belägna.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in skatteregistreringsnummer enligt 1 mom. 3 punkten eller bolagsregistreringsnummer enligt 6 punkten, *om den jurisdiktion* där säljaren *anses ha sin* hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer till säljaren eller kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in. I detta fall ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör för en fysisk person samla in uppgift om födelseort.

Gällande lydelse

5 §

*Insamling av upplysningar om
bostadslägenheter eller affärslokaler,
parkeringsplatser eller fast egendom som
hyrs ut*

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska för bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom enligt 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a som säljaren hyr ut inhämta den förtecknade egendomens adressuppgifter samt eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer som den medlemsstat där den förtecknade egendomen är belägen har utfärdat.

6 §

*Kontroll av upplysningar om säljare och om
bostadslägenheter eller affärslokaler,
parkeringsplatser eller fast egendom som
hyrs ut*

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar i sina register, säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1–6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 3 § 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga. För att säkerställa att skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör dessutom använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen eller av Europeiska unionen utan kostnad.

7 §

Fastställande av säljarens hemviststat

Föreslagen lydelse

5 §

*Insamling av upplysningar om
bostadslägenheter eller affärslokaler,
parkeringsplatser eller fast egendom som
hyrs ut*

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska för bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom enligt 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a som säljaren hyr ut inhämta den förtecknade egendomens adressuppgifter samt eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer som den *jurisdiktion* där den förtecknade egendomen är belägen har utfärdat.

6 §

*Kontroll av upplysningar om säljare och om
bostadslägenheter eller affärslokaler,
parkeringsplatser eller fast egendom som
hyrs ut*

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar i sina register, säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1–6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 3 § 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga. För att säkerställa att skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör dessutom använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen, *Europeiska unionen eller en deltagande jurisdiktion utanför* Europeiska unionen utan kostnad.

7 §

Fastställande av säljarens hemvist

Gällande lydelse

Säljarens hemviststat ska anses vara den stat där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat än den stat där säljaren har sin primära adress, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där skatteregistreringsnumret har utfärdats. Om säljaren har lämnat upplysningar om ett fast driftsställe enligt 3 § 1 mom. 7 punkten till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där respektive fasta driftsställe är beläget.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en säljare anses ha hemvist i var och en av de medlemsstater i Europeiska unionen som bekräftats som säljarens skatterättsliga hemvist av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen eller av Europeiska unionen.

10 §

Tidpunkt för lämnande av upplysningar

En i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör ska lämna de upplysningar som avses i 11 § till Skatteförvaltningen årligen före utgången av januari efter den rapporteringspliktiga perioden.

11 §

Upplysningar som ska lämnas

En i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör ska lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

3) upplysningar om den rapporteringspliktiga säljaren enligt 3 §,

Föreslagen lydelse

Säljarens hemvist ska anses vara den *jurisdiktion* där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan *medlemsstat i Europeiska unionen* än den *jurisdiktion* där säljaren har sin primära adress, ska säljaren anses ha hemvist även i den *medlemsstat i Europeiska unionen* där skatteregistreringsnumret har utfärdats. Om säljaren har lämnat upplysningar om ett fast driftsställe enligt 3 § 1 mom. 7 punkten till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören, ska säljaren anses ha hemvist även i den *medlemsstatstat i Europeiska unionen* där respektive fasta driftsställe är beläget.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en säljare anses ha hemvist i *varje jurisdiktion som bekräftats av en identifieringstjänst*.

10 §

*Tidpunkt **och metod** för lämnande av upplysningar*

En i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör ska *med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod som Skatteförvaltningen offentliggjort* lämna de upplysningar som avses i 11 § till Skatteförvaltningen årligen före utgången av januari efter den rapporteringspliktiga perioden.

11 §

Upplysningar som ska lämnas

En i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör ska lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

3) upplysningar om den rapporteringspliktiga säljaren enligt 3 §; *registreringsnummer för mervärdesskatt och uppgift om födelseort behöver dock lämnas*

Gällande lydelse

6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist enligt 7 §,

En i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör ska dessutom rapportera följande upplysningar för en rapporteringspliktig säljare som har bedrivit uthyrning av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom:

1) adress för varje förtecknad egendom samt eventuellt fastighetsregisternummer eller annat motsvarande identifieringsnummer som den medlemsstat där egendomen är belägen har utfärdat, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

Den ersättning som avses *ovan* i 2 mom. och 3 mom. 2 punkten ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta, ska den rapporteras i euro, omräknad och värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören.

Föreslagen lydelse

endast om säljaren har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen,

6) de *jurisdiktioner* i vilka den rapporteringspliktiga säljaren *anses ha* sin hemvist enligt 7 §,

En i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör ska dessutom rapportera följande upplysningar för en rapporteringspliktig säljare som har bedrivit uthyrning av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom:

1) adress för varje förtecknad egendom samt eventuellt fastighetsregisternummer eller annat motsvarande identifieringsnummer som den *jurisdiktion* där egendomen är belägen har utfärdat, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

Den ersättning som avses i 2 mom. och 3 mom. 2 punkten ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta, ska den rapporteras i euro, omräknad och värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören.

Om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören förlitat sig på en identifieringstjänst för att fastställa identiteten och hemvisten för en rapporteringspliktig säljare, ska den rapporteringsskyldiga plattformssoperatören därtill lämna upplysningar om säljarens identifikationskod i identifieringstjänsten och om den jurisdiktion som utfärdade koden. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten är plattformssoperatören i sådana fall inte skyldig att lämna sådana upplysningar som avses i 3 § 1 mom. 2–7 punkten eller uppgift om födelseort. Därtill förutsätts det

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) att säljaren inte anses ha hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en annan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen än den medlemsstat eller den jurisdiktion som utfärdade identifikationskoden, och

2) att säljaren inte har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i någon annan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen än den medlemsstat eller den jurisdiktion som utfärdade identifikationskoden.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 och 5 mom. är en i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e avsedd i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör skyldig att lämna i denna paragraf avsedda upplysningar endast till den del de gäller en rapporteringspliktig säljare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller som har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen. En sådan i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses ovan är inte heller skyldig att lämna i denna paragraf avsedda upplysningar i fråga om sådan kvalificerad berörd verksamhet som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter i vilket ingår bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar med en medlemsstat i Europeiska unionen om rapporteringspliktiga säljare som har hemvist i den medlemsstaten.

12 §

*I Finland rapporteringsskyldiga
plattformoperatörers
rapporteringskyldighet i flera medlemsstater
i Europeiska unionen*

12 §

*I Finland rapporteringsskyldiga
plattformoperatörers
rapporteringskyldighet i flera medlemsstater
i Europeiska unionen*

*Med avvikelse från vad som anges i 1 mom.
ska en plattformsoperatör fullgöra alla sina
rapporteringskyldigheter i Finland till den*

Gällande lydelse

13 §

Flera rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers rapporteringsskyldighet

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d behöver inte lämna Skatteförvaltningen upplysningar om en rapporteringspliktig säljare, om en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör har lämnat de uppgifter som avses i 11 §. Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratören ska på

Föreslagen lydelse

del det är fråga om en rapporteringspliktig säljare

1) som har hemvist i en sådan deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland i fråga om berörd verksamhet som bedrivs av rapporteringspliktiga säljare har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar, eller

2) som har bedrivit berörd verksamhet i form av uthyrning av en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom och denna bostadslägenhet, affärslokal, parkeringsplats eller fasta egendom är belägen i en deltagande jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

När det gäller upplysningar enligt 4 mom. kan plattformsoveratören i stället för i Finland fullgöra sina rapporteringsskyldigheter i en sådan medlemsstat i Europeiska unionen som i fråga om den berörda verksamhet som bedrivs av den rapporteringspliktiga säljaren har ett gällande multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar med jurisdiktionen. Därtill förutsätts det

1) att den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist inom jurisdiktionen, eller

2) att den bostadslägenhet eller affärslokal, parkeringsplats eller fasta egendom som har hyrts ut är belägen inom jurisdiktionen.

13 §

Flera rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers rapporteringsskyldighet

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d behöver inte lämna Skatteförvaltningen upplysningar om en rapporteringspliktig säljare, om en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör har lämnat de uppgifter som avses i 11 §. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska på

Gällande lydelse

Skatteförvaltningens begäran genom verifikat visa att dessa upplysningar har lämnats.

Föreslagen lydelse

Skatteförvaltningens begäran genom verifikat visa att dessa upplysningar har lämnats. Upplysningar om en rapporteringspliktig säljare eller en förtecknad egendom utanför Europeiska unionen ska dock lämnas, om de inte har lämnats till en medlemsstat inom Europeiska unionen som har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av sådana upplysningar som motsvarar de upplysningar som avses i 11 § med den utanför Europeiska unionen belägna jurisdiktionen.

17 §

*Registreringsskyldighet för
rapporteringskyldiga plattformoperatörer
utanför Europeiska unionen*

I en sådan situation som avses i 1 mom. ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka rapporteringspliktiga säljare har sin hemvist enligt 7 §.

17 §

*Registreringsskyldighet för
rapporteringskyldiga plattformoperatörer
utanför Europeiska unionen*

I en sådan situation som avses i 1 mom. ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka rapporteringspliktiga säljare anses ha sin hemvist enligt 7 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .
